

2016 ಕೆ.ತೀ.ವ 1369

ಸನ್ಮಾನ್ಯ ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿ ಶ್ರೀ ಆನಂದ ಬೈರಾರೆಡ್ಡಿ

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಸುಂದರಮೂರ್ತಿ ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಬ್ಬರು-ವಿರುದ್ಧ-
ಶ್ರೀಮತಿ ಸರಸ್ವತಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ್ ಮತ್ತು ಇತರರು*

ಸಿವಿಲ್ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆ ಕಲಂ 96ರಡಿಯಲ್ಲಿ ನಿಯತ ಮೊದಲನೇ ಮೇಲ್ಮನವಿ.

ಅಧಿವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ದಾವೆಯನ್ನು ಪುರಸ್ಕರಿಸಿ ಹೊರಡಿಸಿದ ಡಿಕ್ರಿ ಹಾಗೂ ತೀರ್ಪಿನ ಕ್ರಮವನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿ ಸದರಿ ಮೇಲ್ಮನವಿ. ಹಾಗೆಯೇ ಅಧಿವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಡಿಕ್ರಿ ಮತ್ತು ತೀರ್ಪನ್ನು ಮಾರ್ಪಾಡು ಮಾಡುವಂತೆ ಕೋರಿ ವಾದಿಯವರಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಮೇಲ್ಮನವಿ ಸಲ್ಲಿಕೆ.

ದಾವೆಯನ್ನು ನಿಗದಿತ 12 ವರ್ಷಗಳೊಳಗಾಗಿ ಸಲ್ಲಿಸಲಾಗಿದೆ. ವಾದಿಯವರು ಕೆಸಿಎಫ್‌ಎಸ್‌ವಿ ಕಾಯಿದೆ ಕಲಂ 11(4) (ಎ) ರಡಿಯಲ್ಲಿ 70 ಲಕ್ಷ ರೂ. ಮೌಲ್ಯದ ಸ್ವತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಶುಲ್ಕವನ್ನು ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆ. ಉಯಿಲು ಪತ್ರದಂತೆ ಪ್ರತಿವಾದಿ 1 ಮತ್ತು 2 ಮತ್ತು ಅವರ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ವಾದಿ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿವಾದಿ 3 ರಿಂದ 5 ಪಕ್ಷಕಾರರು ತಮ್ಮ ಭಾಗದ ಆಸ್ತಿಯ ಹಕ್ಕನ್ನು ಜಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ, ಆ ಭಾಗದಲ್ಲ ವಾದಿಗಳಿಗೆ ಭಾಗವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರಣಗಳಿಂದ 1 ಮತ್ತು 2ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಮೇಲ್ಮನವಿಯನ್ನು ಭಾಗಶಃ ಪುರಸ್ಕರಿಸಿದ ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು, ವಾದಿಯವರು ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಮೇಲ್ಮನವಿಯನ್ನು ವಜಾಗೊಳಿಸಿದೆ.

*ನಿಯತ ಮೊದಲ ಮೇಲ್ಮನವಿ ಸಂಖ್ಯೆ: 169/2009 ಮತ್ತು ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ನಿಯತ ಮೊದಲ ಮೇಲ್ಮನವಿ ಸಂಖ್ಯೆ:342/2009, ದಿನಾಂಕ: 21ನೇ ಜುಲೈ, 2015.

ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾದ ಮೊಕದ್ದಮೆಗಳು	ಪ್ಯಾರಾಗ್ರಾಫ್‌ಗಳು
1. (1980) 2 ಎಸ್‌ಸಿಸಿ 247 ನೀಲಾವತಿ -ವಿರುದ್ಧ- ಎನ್. ನಟರಾಜನ್	(ಉಲ್ಲೇಖ) 7
2. ಲೆಸ್ಪರ್ -ವಿರುದ್ಧ- ಲೆಸ್ಪರ್ ಆಲ್ ಇ ಆರ್ ಸಂ.1 1942 646	(ಉಲ್ಲೇಖ) 8
3. (1972) 1 ಎಸ್‌ಸಿಸಿ 549 ತಲಕೇಶ್ವರಿ ದೇವಿ -ವಿರುದ್ಧ- ರಾಮ್ ರಾಣ್ ಬಿಕತ್ ಪ್ರಸಾದ್ ಸಿಂಗ್	(ಉಲ್ಲೇಖ) 8
4. 1989 (1) ಕೆಎಆರ್ ಎಲ್‌ಜೆ 170 ಗೋಪಿನಾಥ್ ಎ. -ವಿರುದ್ಧ- ಕೆ. ರಾಮಲಿಂಗಮ್ ಮತ್ತು ಇತರರು	(ಉಲ್ಲೇಖ) 11
5. 2001 (4) ಕೆಎಆರ್ ಎಲ್‌ಜೆ 431 ಬಿ.ಎಸ್. ಮಲ್ಲೇಶಪ್ಪ -ವಿರುದ್ಧ- ಕೊರಟಗೆರೆ ಬಿ. ಶಿವಲಿಂಗಪ್ಪ ಮತ್ತು ಇತರರು	(ಉಲ್ಲೇಖ) 11
6. ಎಐಆರ್ 1958 ಎಸ್‌ಸಿಸಿ 245 ಸಾತಪ್ಪ ಚೆಟ್ಟಿಯಾರ್ -ವಿರುದ್ಧ- ರಾಮನಾಥನ್ ಚೆಟ್ಟಿಯಾರ್	
7. (2007) 1 ಎಸ್‌ಸಿಸಿ 694: ಜಗನ್ನಾಥ್ ಆಮೀನ್ -ವಿರುದ್ಧ- ಸೀತಾರಾಮ	(ಉಲ್ಲೇಖ) 11
8. (2010) 12 ಎಸ್‌ಸಿಸಿ 112 ಸುಕ್ರಿದ್ ಸಿಂಗ್ ಅಲಿಯಾಸ್ ಸರ್ದೂಲ್ ಸಿಂಗ್ -ವಿರುದ್ಧ- ರಣಧೀರ್ ಸಿಂಗ್	(ಉಲ್ಲೇಖ) 11
9. (2010 ಎಐಆರ್ ಎಸ್‌ಸಿಸಿ 5071) ಬುಧ್‌ರಾಮ್ -ವಿರುದ್ಧ- ಬನ್ನಿ	(ಉಲ್ಲೇಖ) 11
10. ಎಐಆರ್ 2009 ಕೆಎಆರ್ 887 ವೀರನಗೌಡ ಮತ್ತು ಇತರರು -ವಿರುದ್ಧ- ಶಾಂತಕುಮಾರ್ ಅಲಿಯಾಸ್ ಶಾಂತಪ್ಪಗೌಡ	(ಉಲ್ಲೇಖ) 11

ಆರ್‌ಎಫ್‌ಎ ಸಂ: 169/2009ರ

ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರ ಪರ: ಶ್ರೀ ಅಜೇಶ್ ಕುಮಾರ್ ಎಸ್ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಷಣ್ಮುಖಪ್ಪ, ವಕೀಲರುಗಳ ಪರವಾಗಿ ಶ್ರೀ ಬಿ.ವಿ. ಆಚಾರ್ಯ, ಹಿರಿಯ ನ್ಯಾಯವಾದಿ.

1ನೇ ಎದುರುದಾರರ ಪರ: ಶ್ರೀ ವಿವೇಕ್ ಹೊಳ್ಳ, ವಕೀಲರ ಪರವಾಗಿ ಶ್ರೀ ಉದಯ್ ಹೊಳ್ಳ, ಹಿರಿಯ ನ್ಯಾಯವಾದಿ.

2 ಮತ್ತು 3ನೇ ಎದುರುದಾರರ ಪರ: ಶ್ರೀ ರಮೇಶ್ ಪಿ. ಕುಲಕರ್ಣಿ, ನ್ಯಾಯವಾದಿ.

ಆರ್‌ಎಫ್‌ಎ ಸಂ: 342/2009ರ

ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರ ಪರ: ಶ್ರೀ ವಿವೇಕ್ ಹೊಳ್ಳ, ವಕೀಲರ ಪರವಾಗಿ ಶ್ರೀ ಉದಯ್ ಹೊಳ್ಳ, ಹಿರಿಯ ನ್ಯಾಯವಾದಿ.

1 ಮತ್ತು 2ನೇ ಎದುರುದಾರರ ಪರ: ಮೆ|| ಕೆಸ್ಸಿ ಅಂಡ್ ಕಂಪನಿ ಪರವಾಗಿ ಶ್ರೀ ಷಣ್ಮುಖಪ್ಪ, ವಕೀಲರ ಪರ ಶ್ರೀ ಬಿ.ವಿ. ಆಚಾರ್ಯ, ಹಿರಿಯ ನ್ಯಾಯವಾದಿ.

3 ಮತ್ತು 4ನೇ ಎದುರುದಾರರ ಪರ: ಶ್ರೀ ರಮೇಶ್ ಪಿ. ಕುಲಕರ್ಣಿ, ನ್ಯಾಯವಾದಿ.

ತೀರ್ಪು

ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿ ಶ್ರೀ ಆನಂದ್ ಬೈರಾರೆಡ್ಡಿ:

ಈ ಮೇಲ್ಮನವಿಗಳ ಅಹವಾಲುಗಳನ್ನು ಆಲಿಸಿ, ಈ ಒಂದೇ ಸಾಮಾನ್ಯ ತೀರ್ಪಿನ ಮೂಲಕ ಈ ಮೇಲ್ಮನವಿಗಳನ್ನು ವಿಲೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ನಿಯತ ಮೊದಲನೇ ಮೇಲ್ಮನವಿ (ಆರ್‌ಎಫ್‌ಎ) 169/2009 ಮೇಲ್ಮನವಿಯನ್ನು 1 ಮತ್ತು 2ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆರ್.ಎಫ್.ಎ.342/2009 ಮೇಲ್ಮನವಿಯನ್ನು ವಾದಿಯು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾಳೆ.

2. ವಾದಿಯು ಎಸ್.ವಿ. ಸುಬ್ರಮಣಿಯಂ ಅವರ ಹಿರಿಯ ಪುತ್ರಿ. 1 ಮತ್ತು 2ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ಅವರ ಪುತ್ರರು ಮತ್ತು 3 ಮತ್ತು 4ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು

ಅವರ ಇನ್ನಿತರ ಪುತ್ರಿಯರು. 5ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿ ಸುಬ್ರಮಣಿಯಂ ಅವರ ವಿಧವಾ ಪತ್ನಿ.

ಸುಬ್ರಮಣಿಯಂ ಅವರು ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಕೈಗಾರಿಕೋದ್ಯಮಿ ಎನ್ನಲಾಗಿದೆ. ಅವರು ಮೆ|| ಮೆಟಲ್ ಲ್ಯಾಂಪ್ ಕ್ಯಾಪ್ಸ್ (ಇಂಡಿಯಾ) ಲಿಮಿಟೆಡ್ ಎಂಬ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕಂಪನಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಹಾಗೂ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕ ನಿರ್ದೇಶಕರಾಗಿದ್ದರು. ಸುಬ್ರಮಣಿಯಂ ಅವರಿಗೆ ಅಪಾರವಾದ ಸ್ಥಿರ ಹಾಗೂ ಚರ ಸ್ವತ್ತುಗಳಿವೆ. ಅವರು 29.1.1975ರಂದು ನಿಧನರಾದರೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಅವರು 11.12.1972ರ ದಿನಾಂಕದ ಒಂದು ಉಯಿಲನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮರಣಹೊಂದಿದ್ದರು. ಉಯಿಲಿನ ನಿಬಂಧನೆಗಳನುಸಾರ ವಾದ ಪತ್ರದ 'ಎ' ಅನುಸೂಚಿಯಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದ ಸ್ವತ್ತುಗಳನ್ನು 1 ಮತ್ತು 2ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳಿಗೆ ಜಂಟಿಯಾಗಿ ಮರಣಶಾಸನದ ಮೂಲಕ ನೀಡಲಾಗಿತ್ತು. ಅವರನ್ನು ಉಯಿಲಿನ ಮೇರೆಗೆ ನಿರ್ವಾಹಕರೆಂದೂ ಕೂಡ ಹೆಸರಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಉಯಿಲುಧಾರನು 1 ಮತ್ತು 2ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳ ಮೇಲೆ ವಾದಿಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ 1 ಲಕ್ಷ ರೂ.ಗಳಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಮೌಲ್ಯವಲ್ಲದ ಸ್ಥಿರ ಸ್ವತ್ತನ್ನು ಖರೀದಿಸಿಕೊಡುವ ಹೊಣೆಯನ್ನು ಹೊರಿಸಿದ್ದನು, ಆದರೆ ವಾದಿಯು ನಂ.12 ಮತ್ತು 13, ಬ್ರೂಟನ್ ರಸ್ತೆ, ಬೆಂಗಳೂರು ಸ್ವತ್ತುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ತನ್ನ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಆಕೆಯ ಸಹೋದರಿಯರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದು ಉಯಿಲಿನ ನಿಬಂಧನೆಯಾಗಿತ್ತು.

ಬ್ರೂಟನ್ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಆಕೆಯು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಸ್ವತ್ತಿನಷ್ಟೇ ಮೌಲ್ಯದ ಸ್ವತ್ತು ಖರೀದಿಸಬೇಕಾದ ಸ್ವತ್ತು ಆಗಿರುತ್ತದೆಂಬುದು ಉಯಿಲುಧಾರನ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿತ್ತು ಎಂಬುದು ವಾದಿಯ ವಾದವಾಗಿತ್ತು. ವಾದಿಯು ದಿನಾಂಕ 1.9.1982ರ ಪತ್ರದ ಅನುಸಾರ ಸದರಿ ನಂ.12 ಮತ್ತು 13, ಬ್ರೂಟನ್ ರಸ್ತೆಯ ಸ್ವತ್ತುಗಳಲ್ಲಿರುವ ತನ್ನ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಳೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ, 1 ಮತ್ತು 2ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು, ಉಯಿಲಿನ ನಿಬಂಧನೆಗಳು ಅಗತ್ಯಪಡಿಸಿರುವಂತೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಸ್ಥಿರ ಸ್ವತ್ತನ್ನು ಖರೀದಿಸಿಕೊಡಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಆಪಾದಿಸಲಾಗಿತ್ತು. 12 ಮತ್ತು 13ನೇ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿನ ಬ್ರೂಟನ್ ರಸ್ತೆ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಮೌಲ್ಯವು ದಾವೆಯ ದಿನಾಂಕದಂದು ಇದ್ದಂತೆ

ಸುಮಾರು 2 ಕೋಟಿ ರೂ.ಗಳಾಗಿತ್ತೆಂದು ಕ್ಲೇಮು ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ವಾದಿಯ ತಂದೆಯು ವಾದಿಗೆ ಖರೀದಿಸಿಕೊಡಬೇಕಾದ ಸ್ವತ್ತಿನ ಮೌಲ್ಯವು 1 ಲಕ್ಷ ರೂ.ಗಳೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದ 1973ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಬ್ರುಂಟನ್ ರಸ್ತೆ ಸ್ವತ್ತುಗಳು ತಲಾ 5 ಲಕ್ಷ ರೂ.ಗಳ ಮೌಲ್ಯವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿದ್ದವು.

1 ಮತ್ತು 2ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ಉಯಿಲಿನಲ್ಲಿ ಹೊರಿಸಲಾದ ಹೊಣೆಗಳಿಗೆ ಬದ್ಧರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ತಾನು ಬ್ರುಂಟನ್ ರಸ್ತೆಯ ಸ್ವತ್ತುಗಳಲ್ಲಿನ ತನ್ನ ಹಕ್ಕನ್ನು ನಿಷ್ಕೆಯಿಂದ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು, ಹಲವಾರು ಬಾರಿ ಬೇಡಿಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದರೂ ಸದರಿ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ತನಗೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವತ್ತನ್ನು ಖರೀದಿಸಿಕೊಡಬೇಕಾದ ಷರತ್ತನ್ನು ಪಾಲಿಸಲಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ವಾದಿಯ ವಾದವಾಗಿತ್ತು. 'ಎ' ಸ್ವತ್ತುಗಳನ್ನು ಆನುವಂಶಿಕವಾಗಿ ನೀಡಲು ಅವರಿಗೆ ವಿಧಿಸಿದ ಪೂರ್ವಭಾವಿ ಷರತ್ತನ್ನು ಪೂರೈಸಲು ಅವರು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿಫಲರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಉಯಿಲಿನ ಮೇರೆಗೆ ನೀಡಿದ ಮರಣಶಾಸನ ದಾನವು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಸಿಂಧುವಾಗಿ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ವಾದಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ವಾದಿ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ದಿವಂಗತ ಸುಬ್ರಮಣಿಯಂ ಅವರ ಮೊದಲನೇ ವರ್ಗದ ವಾರಸುದಾರರೇ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವರೆಲ್ಲರೂ 'ಎ' ಅನುಸೂಚಿ ಸ್ವತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ತಲಾ 6ನೇ 1 ಭಾಗದ ಸಮಾನ ಪಾಲುಗಳಿಗೆ ಹಕ್ಕುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ವಾದಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಹಾಗಾಗಿ ಪಾಲುದಾರಿಕೆಗಾಗಿ ದಾವೆಯನ್ನು ಹೂಡಲಾಯಿತು.

3. 1 ಮತ್ತು 2ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ಹಾಜರಾಗಿ, ದಾವೆಯ ವಸ್ತು ವಿಷಯವು ಸೂಕ್ತ ಮನ್ನಣೆ ನೀಡುವಂತಹದ್ದಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಗುಣಾವಗುಣಗಳ ಮೇಲೆ ನ್ಯಾಯ ನಿರ್ಣಯಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂದಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ಆರಂಭದಲ್ಲಿಯೇ ಅದನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವುದು ಉಚಿತವಾಗುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿಸಿ ಈ ಮುಂದಿನಂತೆ ತಮ್ಮ ಲಿಖಿತ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದರು:

ದಾವಾ ಸ್ವತ್ತುಗಳು ಅವರ ತಂದೆ ದಿವಂಗತ ಸುಬ್ರಮಣಿಯಂ ಅವರ ಸ್ವಯಂಞಿತ ಸ್ವತ್ತುಗಳಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ವಾದಿಯನ್ನು

ಎ.ಎಸ್. ಲಕ್ಷ್ಮಣನ್ ಎಂಬವರಿಗೆ ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು, ಆಕೆಯು 1957ನೇ ಇಸವಿಯಿಂದ ತನ್ನ ಪತಿಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದಳು, ಆದರೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಎಂ.ಜಿ. ರಸ್ತೆಯ 23ನೇ ನಂಬರಿನಲ್ಲಿ ಮನೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿದ್ದು 1964ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಎಂದು ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ವಾದಿಯು 1 ಮತ್ತು 2ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳ ಜೊತೆ ಜಂಟಿ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿದ್ದಳು ಎಂಬ ಅಂಶವು ನಿಜವಲ್ಲ.

ದಿನಾಂಕ 11.12.1972ರ ಸುಬ್ರಮಣಿಯಂ ಅವರ ಉಯಿಲಿನ ಮೇರೆಗೆ ವಾದಪತ್ರದ 'ಎ' ಅನುಸೂಚಿಯಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸ್ವತ್ತುಗಳು 1 ಮತ್ತು 2ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳಿಗೆ ಮರಣ ಶಾಸನದ ಮೂಲಕ ಬಂದಿದ್ದವು. 5ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿ, ಸುಬ್ರಮಣಿಯಂ ಅವರ ವಿಧವಾ ಪತ್ನಿಗೂ ಕೂಡ ಆಕೆಯ ಜೀವಿತಾವಧಿಗೆ ವಾಸದ ಮನೆಯ ಹಕ್ಕನ್ನು ಮಾತ್ರ ನೀಡಲಾಗಿತ್ತು. ವಾದಿಯೂ ಸೇರಿದಂತೆ ಯಾವ ಪುತ್ರಿಯಿರಲಿಲ್ಲ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಯಾವುದೇ ಹಕ್ಕನ್ನೂ ನೀಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಉಯಿಲಿನ ಮೇರೆಗೆ ವಾದಿಯು ತನ್ನ ಮತ್ತು 3 ಮತ್ತು 4ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳ ಜಂಟಿ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿರುವ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಬ್ರುಂಟನ್ ರಸ್ತೆಯ 12 ಮತ್ತು 13ನೇ ನಂಬರಿನ ಸ್ವತ್ತಿನಲ್ಲಿರುವ ತನ್ನ ಹಕ್ಕನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ನಿಬಂಧನೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟು, ವಾದಿಗೆ 1 ಮತ್ತು 2ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ 1 ಲಕ್ಷ ರೂ.ಗಳಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆಯಲ್ಲದ ಮೌಲ್ಯದ ಸ್ವತ್ತನ್ನು ಖರೀದಿಸಿಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬ ನಿರ್ದೇಶನವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಉಯಿಲಿನಲ್ಲಿ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಈ ಕೆಳಕಂಡ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕಾದ ಬಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಕ್ಲೇಮು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಊಟಾಕಾಮುಂಡ್ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಂಗಲೆಯಿದ್ದು, ಅದು 5ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿದೆ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ತಕರಾರಿಲ್ಲ. ಸದರಿ ಸ್ವತ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಸುಬ್ರಮಣಿಯಂ ತನ್ನ ಉಯಿಲಿನಲ್ಲಿ ಸದರಿ ಸ್ವತ್ತು ಮತ್ತು 5ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿರುವ ಷೇರುಗಳನ್ನು ಆಕೆಯು ತನ್ನ ಜೀವಿತಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು, ಆಕೆಯ ಮರಣಾನಂತರ ಆಕೆಯ ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಅವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಆ ಷೇರುಗಳನ್ನು ಕುಟುಂಬದ ಹೊರಗಿನ ಬೇರೆ ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೂ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಬಾರದೆಂದೂ ಕೂಡ ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ, ವಾದಿಯ ಅನುಕೂಲಕ್ಕೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ

1 ಲಕ್ಷ ರೂ. ಮೌಲ್ಯದ ಸ್ವತ್ತನ್ನು ಖರೀದಿ ಮಾಡುವ ಬದಲಾಗಿ, ಊಟಾಕಾಮುಂಡ್ ಸ್ವತ್ತಿನ ಜಾಮೀನಿನ ಮೇಲೆ ಪಡೆಯಲಾಗಿದ್ದ 3 ಲಕ್ಷ ರೂ. ಸಾಲವನ್ನು ತೀರಿಸುವ 1 ಮತ್ತು 2ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳಿಗೆ 5ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಯು ಸದರಿ ಸ್ವತ್ತಿನ ಹಕ್ಕನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಪರಸ್ಪರ ಒಪ್ಪಂದ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿತ್ತೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಈ ಒಪ್ಪಂದದ ಅನುಸಾರ 5ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಯು ಸದರಿ ಸ್ವತ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ತನಗಿರುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ವಾದಿಯ ಹೆಸರಿಗೆ ಪ್ರದತ್ತಗೊಳಿಸಿ ವಾದಿಗೆ ದಿನಾಂಕ 26.6.1982ರ ವ್ಯವಸ್ಥಾ ಪತ್ರವನ್ನು ಬರೆದುಕೊಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಅಂದಿನಿಂದಲೂ ವಾದಿಯು ಆ ಸ್ವತ್ತಿನ ಅನುಭೋಗದಲ್ಲಿದ್ದಾಳೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಬ್ರುಂಟನ್ ರಸ್ತೆಯ 12 ಮತ್ತು 13ನೇ ನಂಬರಿನ ಸ್ವತ್ತುಗಳಲ್ಲಿನ ತನ್ನ ಹಕ್ಕನ್ನು ಆಕೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ಮೇಲೆ ಆಕೆಗೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವತ್ತನ್ನು ಕೊಡಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅಗತ್ಯಪಡಿಸಿದ ಉಯಿಲನ್ನು ವ್ಯತ್ಯಾಸಗೊಳಿಸಿ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರೂ, ಪ್ರಯೋಜನ ದೊರೆತ 12 ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ವಾದಿಯು ಸುಳ್ಳು ಹಾಗೂ ಅಸಮರ್ಥನೀಯವಾದ ಕ್ಲೇಮನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾಳೆ.

ದಾವೆಯ ಇತ್ಯರ್ಥದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಪನಿ ಕಾನೂನು ಮಂಡಲಿಯ ಮುಂದೆ ಮೊಕದ್ದಮೆ ಸಂಖ್ಯೆ 44/1995ರಲ್ಲಿ ಕಂಪನಿ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಕೂಡ ಸಲ್ಲಿಸಲಾಗಿತ್ತೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದ್ದು, ಅದರಲ್ಲಿನ ತೀರ್ಮಾನದಂತೆ ವಾದಿ ಮತ್ತು 3 ಮತ್ತು 4ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ತಲಾ 38,25,000/- ರೂ.ಗಳನ್ನು ಮತ್ತು 5ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಯು 1,20,75,500/- ರೂ.ಗಳನ್ನು ಪಡೆದರೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಆ ನಂತರ ಸದರಿ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ಪ್ರಸ್ತುತ ದಾವೆಯಲ್ಲಿ ಮೆ|| ಮೆಟಲ್ ಲ್ಯಾಂಪ್ ಕ್ಯಾಪ್ಸ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್‌ನ 1320 ಷೇರುಗಳ ಪಾಲನ್ನು ಕೋರುವ ತಮ್ಮ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಹಿಂಪಡೆದುಕೊಂಡರು. ವಾದಿಯು ಈ ಸಂಬಂಧ ಮೆಮೋ ಸಲ್ಲಿಸಲು ವಂಚಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಫಲರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ, 1 ಮತ್ತು 2ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ಸದರಿ ಕಂಪನಿಯ ಷೇರುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಅದೇ ವಿವಾದದ ಬಗ್ಗೆ ಸಲ್ಲಿಸಲಾಗಿದ್ದ ಓ.ಎಸ್.ಸಂಖ್ಯೆ 433/1993ರ ಸಿವಿಲ್ ದಾವೆಯನ್ನು

ಹಿಂಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ವಾದಿಯು ಸಮರ್ಥನೀಯವಲ್ಲದ ಪರಿಹಾರಗಳಿಗೆ ಕ್ಲೇಮನ್ನು ಮಾಡಲು ಬಯಸಿದ್ದು, ದಾವೆಯು ದೋಷಪೂರ್ಣವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿದೆ.

1 ಮತ್ತು 2ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳ ವಾದಗಳನ್ನು ಖಂಡಿಸಲು, ಅವರ ಲಿಖಿತ ಹೇಳಿಕೆಗೆ ವಾದಿಯು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದು, ಅದರಲ್ಲಿ, ಊಟಾಕಾಮುಂಡ್ ಸ್ವತ್ತು 5ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಯ ನಿರುಪಾಧಿಕ ಸ್ವತ್ತಾಗಿದ್ದು, ವಾದಿಯ ಪರವಾಗಿ 5ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಯು ಮಾಡಿದ ಇತ್ಯರ್ಥವು, ಬ್ರೂಂಟನ್ ರಸ್ತೆಯ ಸ್ವತ್ತುಗಳಲ್ಲಿನ ತನ್ನ ಪಾಲನ್ನು ತಾನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಸ್ವತ್ತನ್ನು ಖರೀದಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು 1 ಮತ್ತು 2ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳ ಮೇಲೆ ವಿಧಿಸಿದ ಬಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಪೂರೈಸಿದ ಪರಿಣಾಮವನ್ನಂಟು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ವಾದಿಯು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ್ದಾಳೆ.

4. ವಾದಿಯ ವಾದವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬೆಂಬಲಿಸಿ 3 ಮತ್ತು 4ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ಲಿಖಿತ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದರು. ಬ್ರೂಂಟನ್ ರಸ್ತೆಯ ಸ್ವತ್ತುಗಳು ತನ್ನ ತಾಯಿಗೆ ಸೇರಿದವುಗಳಾಗಿದ್ದು, ಅವುಗಳನ್ನು ಆಕೆಯು ವಾದಿ ಮತ್ತು 3 ಮತ್ತು 4ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳ ಪರವಾಗಿ ಇತ್ಯರ್ಥಪಡಿಸಿದ್ದಾಳೆಂದು ಅವರು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. 1 ಮತ್ತು 2ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ತಮ್ಮ ತಾಯಿಯ ಆರೈಕೆಯನ್ನು ಕೂಡ ಉಪೇಕ್ಷಿಸಿದ್ದು, ಅವರು ತಮ್ಮ ತಂದೆಯ ಉಯಿಲಿನಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿರುವಂತೆ ಮಾಸಿಕ 1,000/-ರೂ.ಗಳ ನಾಮಮಾತ್ರದ ಜೀವನಾಂಶವನ್ನೂ ಕೂಡ ಆಕೆಗೆ ಸಂದಾಯ ಮಾಡಲು ವಿಫಲರಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಅವರು ಆಪಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸದರಿ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು, ತಮ್ಮ ಮೃತ ತಂದೆಯ ಉಯಿಲಿನ ನಿಬಂಧನೆಗಳನುಸಾರ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ವಿಫಲವಾಗಿರುವ 1 ಮತ್ತು 2ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯನ್ನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ್ದು, ಆದ್ದರಿಂದ 1 ಮತ್ತು 2ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳ ಹೆಸರಿಗೆ ಬಂದಿರುವ ಮರಣ ಶಾಸನ ದಾನವು ವಿಫಲವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಮತ್ತು ವಾದಿಯು ಕೋರಿದಂತೆ ದಾವಾ ಸ್ವತ್ತುಗಳು ಹಂಚಿಕೆಯಾಗಲೇಬೇಕೆಂದು ಅವರು ವಾದಿಸಿದ್ದರು.

5ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಯೂ ಕೂಡ ಲಿಖಿತ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿ, ಆಕೆಯೂ ಸಹ ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಉಯಿಲಿನ ನಿಬಂಧನೆಗಳನುಸಾರ 1 ಮತ್ತು 2ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು

ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ವಿಫಲರಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಆಪಾದಿಸಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲದೆ, ವಾದಿ ಮತ್ತು 3 ಮತ್ತು 4ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳ ವಾದವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬೆಂಬಲಿಸಿದ್ದರು. ಆಕೆಯ ಲಿಖಿತ ಹೇಳಿಕೆಯು ಬಹುತೇಕ 3 ಮತ್ತು 4ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳ ಲಿಖಿತ ಹೇಳಿಕೆಯ ಪುನರಾವರ್ತನೆಯೇ ಆಗಿತ್ತು. ಆದರೆ, 5ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಯು ದಾವೆಯ ಇತ್ಯರ್ಥದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಮರಣ ಹೊಂದಿದ್ದಳು.

5. ಮೇಲ್ಕಂಡ ವಾದ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳನ್ನಾಧರಿಸಿ, ಅಧೀನ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಈ ಕೆಳಕಂಡ ವಿವಾದಾಂಶಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿತ್ತು:

“1. ವಾದಿಯು ಮೃತ ಶ್ರೀ ಎಸ್.ವಿ. ಸುಬ್ರಮಣಿಯಂ ಬರೆದಿದ್ದ ದಿನಾಂಕ 11.12.1972ರ ಉಯಿಲಿನ ಮೇರೆಗೆ ‘ಎ’ ಅನುಸೂಚಿ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಮರಣ ಶಾಸನ ದಾನವನ್ನು ರುಜುವಾತುಪಡಿಸಿದ್ದಾಳೆಯೇ?

2. 1 ಮತ್ತು 2ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ತಮ್ಮ ಲಿಖಿತ ಹೇಳಿಕೆಯ 7ನೇ ಪ್ಯಾರಾದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿರುವಂತೆ ಉಯಿಲಿನ ಷರತ್ತಿನ ಪಾಲನೆಯನ್ನು ರುಜುವಾತುಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆಯೇ?

3. 1 ಮತ್ತು 2ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ವಾದಿಯ ಕ್ಲೇಮು ಕಾಲಪರಿಮಿತಿಯಿಂದ ಪ್ರತಿಷೇಧಿತವಾಗಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ರುಜುವಾತುಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆಯೇ?

4. 1 ಮತ್ತು 2ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು, ದಾವೆಯು ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನವಾಗಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಸಂದಾಯ ಮಾಡಿರುವ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಶುಲ್ಕವು ಕಡಿವೆಯಿಸಿದ್ದಾಗಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ರುಜುವಾತು ಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆಯೇ?

5. 3 ಮತ್ತು 4ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ಉಯಿಲು ಅದರನುಸಾರ ಜಾರಿಯಾಗಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ರುಜುವಾತುಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆಯೇ?
6. 3 ಮತ್ತು 4ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ಊಟಿಯಲ್ಲಿನ ಸ್ವತ್ತು 5ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಯ ನಿರುಪಾಧಿಕ ಒಡೆತನದಲ್ಲಿದ್ದು ಎಂಬುದನ್ನು ರುಜುವಾತುಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆಯೇ?
7. 3 ಮತ್ತು 4ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ಊಟಿಯಲ್ಲಿನ ಸ್ವತ್ತನ್ನು 5ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಯು ವಾದಿಯ ಪರವಾಗಿ ಇತ್ಯರ್ಥಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು ಎಂಬುದನ್ನು ರುಜುವಾತುಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆಯೇ?
8. 5ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಯು ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಬ್ರುಂಟನ್ ರಸ್ತೆಯ 12 ಮತ್ತು 13ನೇ ನಂಬರಿನ ಸ್ವತ್ತುಗಳು ತನ್ನ ನಿರುಪಾಧಿಕ ಸ್ವತ್ತುಗಳೆಂದು ರುಜುವಾತುಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆಯೇ?
9. 5ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಯು ವಾದಿಯ ಮತ್ತು 3ಮತ್ತು 4ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳ ಪರವಾಗಿ ಬ್ರುಂಟನ್ ರಸ್ತೆಯ ಸ್ವತ್ತುಗಳನ್ನು ಇತ್ಯರ್ಥಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು ಎಂಬುದನ್ನು ರುಜುವಾತು ಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆಯೇ?
10. 5ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಯು, ಆಪಾದಿಸಲಾಗಿರುವಂತೆ ಜೀವನಾಂಶ ಸಂದಾಯ ಮಾಡಲು 1 ಮತ್ತು 2ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ವಿಫಲರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ರುಜುವಾತುಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆಯೇ?
11. ವಾದಿಯು ಅನುಸೂಚಿ 'ಎ' ಸ್ವತ್ತಿನಲ್ಲಿ 6ನೇ 1 ಭಾಗದ ಪಾಲಿಗೆ ಹಕ್ಕುಳ್ಳವಳಾಗಿದ್ದಾರೆಯೇ?"

ಹೆಚ್ಚುವರಿ ವಿವಾದಾಂಶಗಳು:

“1. 1 ಮತ್ತು 2ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ತಮ್ಮ ತಂದೆಯು ತಮ್ಮ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯಾಗಿ ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆ - ಸಂಪತ್ತಿನ ತೆರಿಗೆಯ ಕಡೆಗೆ 4,66,167/- ರೂ. ಹೊಣೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದರೆಂಬುದನ್ನು ರುಜುವಾತುಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆಯೇ?”

2. ಊಟ ಸ್ವತ್ತಿನ ಪಾರ್ಶ್ವಿಕ ಭದ್ರತೆಯ ಮೇಲೆ ಹಕ್ಕು ಪತ್ರವನ್ನು ರೇವಣಿಯಿಟ್ಟು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದ 3 ಲಕ್ಷ ರೂ.ಗಳ ಮತ್ತೊಂದು ಸಾಲವನ್ನು ತೀರಿಸುವಂತೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಕೋರಲಾಗಿತ್ತು ಎಂಬುದನ್ನು 1 ಮತ್ತು 2ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ರುಜುವಾತುಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆಯೇ?

3. 1 ಮತ್ತು 2ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ತಾವು ದಿನಾಂಕ 11.12.1972ರ ಉಯಿಲಿನ ನಿರ್ವಾಹಕರಾಗಿ ತಮ್ಮ ತಂದೆಯ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಈಡೇರಿಸಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮತ್ತು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಿದ ಲಿಖಿತ ಹೇಳಿಕೆಯ 18 (ಬಿ) ಪ್ಯಾರಾದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದಂತೆ ಆ ಉಯಿಲಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜಾರಿ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ರುಜುವಾತುಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆಯೇ?

4. 1 ಮತ್ತು 2ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಲಿಖಿತ ಹೇಳಿಕೆಯ 18(6)ನೇ ಪ್ಯಾರಾದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿರುವಂತೆ ಕಂಪನಿ ಕಾನೂನು ಮಂಡಲಿಯ ಮುಂದೆ 44/95 ಸಂಖ್ಯೆಯ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಇತ್ಯರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿತ್ತು ಎಂಬುದನ್ನು ರುಜುವಾತುಪಡಿಸಿರುವರೇ?”

ವಿವಾದಾಂಶ ಸಂ.1, 5 ರಿಂದ 9 ಮತ್ತು 11ಕ್ಕೆ ಹಾಗೂ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ವಿವಾದಾಂಶ ಸಂ.1 ಮತ್ತು 2 ಕ್ಕೆ ‘ಹೌದು’ ಎಂದು ಸಕಾರಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಲಾಯಿತು ಮತ್ತು ಉಳಿದ ವಿವಾದಾಂಶಗಳಿಗೆ ‘ಇಲ್ಲ’ ಎಂಬ ನಕಾರಾತ್ಮಕ ಉತ್ತರ ನೀಡಲಾಯಿತು. ದಾವಾ ಅನುಸೂಚಿಯ ‘ಎ’ ಸ್ವತ್ತುಗಳ 1ನೇ ಬಾಬು

ಮತ್ತು 3 ರಿಂದ 9 ರ ವರೆಗಿನ ಬಾಬುಗಳ 6ನೇ 1 ಭಾಗದ ಪಾಲಿಗೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕೆ ವಾದಿಯು ಹಕ್ಕುಳ್ಳವಳಾಗಿದ್ದಾಳೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿ ದಾವೆಯನ್ನು ಭಾಗಶಃ ಡಿಕ್ರಿ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ 1 ಮತ್ತು 2ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ಮೇಲ್ಮನವಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿದ ಮತ್ತೊಂದು ಮೇಲ್ಮನವಿಯಲ್ಲಿ ವಾದಿಯು ಅನುಸೂಚಿ 'ಎ' ಸ್ವತ್ತುಗಳ 2ನೇ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಬಾಬಿನ ಪಾಲಿನ ಎಂದರೆ, ಮೆ|| ಎಂಎಲ್‌ಸಿ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್‌ನ 1320 ಷೇರುಗಳ ಪಾಲಿನ ತನ್ನ ಕ್ಲೇಮನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿರುವುದನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ್ದಾಳೆ.

6. ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರಾದ 1 ಮತ್ತು 2ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳ ಪರ ಹಾಜರಾದ ಮಾನ್ಯ ಹಿರಿಯ ನ್ಯಾಯವಾದಿ ಶ್ರೀ ಬಿ.ವಿ. ಆಚಾರ್ಯ ಅವರು, ವಾದಿಯು 1957ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ವಿವಾಹವಾದ ನಂತರ ಗಂಡನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದು, ಆಕೆಯು ಕರ್ನಾಟಕ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಶುಲ್ಕಗಳು ಮತ್ತು ದಾವೆಗಳ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಅಧಿನಿಯಮ, 1958 (ಇಲ್ಲಿಂದ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ 'ಕೆಸಿಎಫ್‌ಎಸ್‌ವಿ ಅಧಿನಿಯಮ' ಎಂದು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗುವುದು)ರ 35(2)ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಉಪಬಂಧಗಳನುಸಾರ ದಾವೆಯ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಮಾಡಲು ತೊಡಗುವಲ್ಲಿ ಸ್ವತ್ತಿನ ಜಂಟಿ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿದ್ದೇನೆಂದು ಕ್ಲೇಮು ಮಾಡಲಾಗದು ಎಂಬ ಒಪ್ಪಿತ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರ ತಿಳಿದುಬರುವಾಗ ಅಧಿವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಸಂದಾಯ ಮಾಡಿರುವ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಶುಲ್ಕವು ಸೂಕ್ತವಾಗಿದೆಯೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿರುವುದು ದೋಷಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆಯೆಂದು ವಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಅವರ ಮುಂದುವರಿದ ವಾದ ಇಂತಿದೆ: ದಾವೆಯು ಕಾಲ ಪರಿಮಿತಿಯಿಂದ ಪ್ರತಿಷೇಧಿತವಾಗಿದೆ. ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರ ತಂದೆಯು ದಿನಾಂಕ 11.12.1972ರ ಉಯಿಲನ್ನು ಬರೆದು, 29.1.1975ರಂದು ಮರಣ ಹೊಂದಿದರು. ಬ್ರೂಂಟನ್ ರಸ್ತೆಯ 12 ಮತ್ತು 13ನೇ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಸ್ವತ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ತನ್ನ ಹಕ್ಕನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ತನಗೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ 1 ಲಕ್ಷ ರೂ. ಮೌಲ್ಯದ ಸ್ವತ್ತನ್ನು ಖರೀದಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ವಾದಿಯು ಕ್ಲೇಮು ಆಗಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ದಿನಾಂಕ 1.9.1982ರ ಪತ್ರದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ

ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ತನ್ನ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಆಕೆಯು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ, ವ್ಯಾಜ್ಯ ಕಾರಣ ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತದೆ, ಉಯಿಲಿನ ಮೇರೆಗೆ 1 ಮತ್ತು 2ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಆಕೆಗೆ ಸ್ವತ್ತನ್ನು ಖರೀದಿಸಿಕೊಡುವಲ್ಲಿ ಉಯಿಲಿನ ನಿಬಂಧನೆಗಳನುಸಾರ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ವಿಫಲರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಆ ಕಾರಣದಿಂದ ಅದರ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ 1993ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ದಾವೆಯನ್ನು ಹೂಡಿದರೆ ಅದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗದಷ್ಟು ಕಾಲ ಮೀರಿದ್ದಾಗುತ್ತದೆ. ದಿನಾಂಕ 7.3.1984ರ ಪತ್ರ, ನಿಶಾನೆ ಡಿ-26ರ ಮೇರೆಗೆ 1 ಮತ್ತು 2ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ಉಯಿಲಿನ ನಿಬಂಧನೆಗಳನುಸಾರ ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸಲಾಗಿದ್ದ ಹೊಣೆಯನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸುವಲ್ಲಿ ವಾದಿಯ ಹೆಸರಿಗೆ ಊಟಾಕಾಮುಂಡ್‌ನಲ್ಲಿನ ಸ್ವತ್ತನ್ನು ಇತ್ಯರ್ಥಗೊಳಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಸದರಿ ಪತ್ರವನ್ನು ಪಾಲುದಾರಿಕೆಗಾಗಿ ವಾದಿಯ ಕ್ಲೇಮಿನ ನಿರಾಕರಣೆಯ ದಿನಾಂಕವೆಂಬುದಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿದರೆ, ದಾವೆಯನ್ನು ನಿಶಾನೆ ಡಿ-26ರ ದಿನಾಂಕದಿಂದ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳೊಳಗೆ ಹೂಡಲೇಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ವಾದಿಯು ಆ ಬಗ್ಗೆ ಅಗತ್ಯ ಘೋಷಣೆಯನ್ನು ಕೋರದೆ ಪ್ರಶ್ನಿತ ಉಯಿಲು ಶೂನ್ಯ ಹಾಗೂ ಅಕೃತವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಕೇವಲ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಂತಹ ಒಂದು ದಾವೆಯು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಕಾಲ ಪರಿಮಿತಿ ಅಧಿನಿಯಮ, 1963ರ ಅನುಸೂಚಿಯ 58ನೇ ಅನುಚ್ಛೇದ ಅಥವಾ 113ನೇ ಅನುಚ್ಛೇದದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಲ ಪರಿಮಿತಿಯಿಂದ ಪ್ರತಿಷೇಧಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಈ ದಾವೆಯು ಕಾಲ ಪರಿಮಿತಿಯಿಂದ ಪ್ರತಿಷೇಧಿತವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಅವರು ವಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ದಾವೆಯು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ನೋಂದಣಿಯಾದ ಉಯಿಲಿನ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಶೂನ್ಯಗೊಳಿಸುವಂತೆ ಘೋಷಣೆ ಕೋರುವ ಸಂಬಂಧದ ದಾವೆಯ ಸ್ವರೂಪದ್ದಾಗಿದೆ. ಆಕೆಯು ಉಯಿಲಿನ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಫಲಾನುಭವಿಯಾಗಿದ್ದು, ಉಯಿಲುದಾರನು ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರ - ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳಿಗೆ ನೀಡಿದ ನಿರ್ದೇಶನವನ್ನು ಪಾಲಿಸಲು ಅವರು ವಿಫಲರಾಗಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ಆಕೆಯ ಅಳಲಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಆಕೆಯು ನಿರ್ದೇಶನವನ್ನು ಪಾಲಿಸುವಂತೆ ಕೋರುವುದು ಸೂಕ್ತವಾಗಬಹುದಿತ್ತು ಮತ್ತು ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ಅದನ್ನು ಪಾಲಿಸಲು ವಿಫಲವಾದರೆ ಆಗ 1 ಮತ್ತು 2ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಮರಣಶಾಸನ ದಾನವಾಗಿ ಬಂದ ಸ್ವತ್ತುಗಳ

ವಿರುದ್ಧ ವಾದಿಯು ತನ್ನ ಕ್ಲೇಮನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಸೂಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ದಾವಾ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಪಾಲುದಾರಿಕೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆ ಉದ್ಭವಿಸುವುದೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಅವರು ವಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಅಧಿವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು, ಉಯಿಲನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದ ಮೇಲೆ, ವಾದಿಯ ಪರವಾಗಿ ಊಟ ಸ್ವತ್ತನ್ನು ಇತ್ಯರ್ಥಪಡಿಸಿರುವುದನ್ನು ಮತ್ತು ಆ ನಂತರದ ಪಕ್ಷಕಾರರ ವರ್ತನೆಯನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸದೆ, ಕುಟುಂಬ ಏರ್ಪಾಡಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಂತಹ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ. ಊಟ ಸ್ವತ್ತನ್ನು ವಾದಿಯ ಪರವಾಗಿ ಇತ್ಯರ್ಥಪಡಿಸಿದಾಗ, ಕುಟುಂಬದ ಇತರ ಸದಸ್ಯರು ಊಟ ಸ್ವತ್ತಿನ ಮೇಲಿನ ತಮ್ಮ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಮತ್ತು 1 ಮತ್ತು 2ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ವಾದಿಗೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಖರೀದಿಸಿಕೊಡಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಸ್ವತ್ತಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಆಕೆಯು ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ್ದು - ಈ ಎಲ್ಲವೂ ಕುಟುಂಬ ಏರ್ಪಾಟಿನ ಭಾಗವಾಗಿದ್ದವು ಎಂಬುದನ್ನು ಮೇಲ್ಕಂಡ ದಸ್ತಾವೇಜುಗಳು ತಾರ್ಕಿಕವಾಗಿ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತವೆ. ಹಾಗಾಗಿ, ಅಧಿವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಯುಕ್ತ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಮಾಡದೆ ಸುಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ತಪ್ಪನ್ನು ಮಾಡಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ 1 ಮತ್ತು 2ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ಸಲ್ಲಿಸಿರುವ ಮೇಲ್ಮನವಿಯನ್ನು ಪುರಸ್ಕರಿಸಿ, ದಾವೆಯನ್ನು ವಜಾಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಅವರು ವಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ.

7. ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ, ವಾದಿ ಹಾಗೂ ಆರ್‌ಎಫ್‌ಎ 342/2009ರ ಮೇಲ್ಮನವಿಯಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರನ ಪರ ನ್ಯಾಯವಾದಿಯ ಪರವಾಗಿ ಹಾಜರಾದ ಮಾನ್ಯ ಹಿರಿಯ ನ್ಯಾಯವಾದಿ ಶ್ರೀ ಉದಯಹೊಳ್ಳೆ ಅವರು ಅಧಿವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ತೀರ್ಪು ವಾದಿಯ ಪರವಾಗಿ ಇರುವಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅದನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಮೃತ ಸುಬ್ರಮಣಿಯಂ ಅವರ ಉಯಿಲು, ವಾದಿಯು ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಬ್ರುಂಟನ್ ರಸ್ತೆಯ ಸ್ವತ್ತುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ತನ್ನ ಹಕ್ಕನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವ ನಿಬಂಧನೆಯ ಮೇಲೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ 1ಲಕ್ಷ ರೂ. ಮೌಲ್ಯದ ಸ್ವತ್ತನ್ನು ವಾದಿಗೆ ಖರೀದಿಸಿಕೊಡುವ ಹೊಣೆಯನ್ನು 1 ಮತ್ತು 2ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸಿದೆಯೆಂಬುದು ನಿರ್ವಿವಾದ ಸಂಗತಿಯೆಂಬ ಅಂಶವನ್ನು

ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವಾದಿಯು 3 ಮತ್ತು 4ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳ ಪರವಾಗಿ ಆ ಸ್ವತ್ತುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ತನ್ನ ಹಕ್ಕನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ನಿಜವೆಂಬುದೂ ಕೂಡ ನಿರ್ಮಿವಾದವೇ ಆಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಉಯಿಲಿನಲ್ಲಿ ವಿಧಿಸಿದ ಷರತ್ತನ್ನು ಪೂರೈಸುವ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವತ್ತನ್ನು ತಾವು ಖರೀದಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆಂದು 1 ಮತ್ತು 2ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕಾನೂನಿನ ಜಾರಿಯಂತೆ 1 ಮತ್ತು 2ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳ ಪರವಾಗಿ ನೀಡಿದ ಮರಣ ಶಾಸನ ದಾನವು ಶೂನ್ಯವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಅವರು ವಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಭಾರತ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರ ಅಧಿನಿಯಮ, 1925ರ 122ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಕಡೆಗೆ ಗಮನ ಸೆಳೆದಿದ್ದು, ಅದು ಈ ಕೆಳಕಂಡಂತಿದೆ:

“122. ಹೊಣೆಯುಳ್ಳ ಮರಣ ಶಾಸನ ದಾನಗಳು:- ಒಂದು ಮರಣಶಾಸನ ದಾನವು ಲೆಗಟಿಯ ಮೇಲೆ ಹೊಣೆಯನ್ನು ಹೊರಿಸಿರುವಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಅವನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅಂಗೀಕರಿಸಿದ ಹೊರತು ಅದರಿಂದ ಏನನ್ನೂ ಪಡೆಯುವಂತಿಲ್ಲ.

ದೃಷ್ಟಾಂತ:

“ಎ”ನು ಉಚ್ಚಾಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವ (ಎಕ್ಸ್) ಎಂಬ ಜಾಯಿಂಟ್ ಸ್ಟಾಕ್ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ಷೇರುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಷೇರುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಭಾರಿ ತಗಾದೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗಿರುವ ಮತ್ತು ತೊಂದರೆಯಲ್ಲಿರುವ (ವೈ) ಎಂಬ ಜಾಯಿಂಟ್ ಸ್ಟಾಕ್ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಅವನು ಷೇರುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಎರಡೂ ಜಾಯಿಂಟ್ ಸ್ಟಾಕ್ ಕಂಪನಿಗಳಲ್ಲಿನ ತನ್ನ ಎಲ್ಲ ಷೇರುಗಳನ್ನು ಅವನು ‘ಎ’ ನಿಗೆ ಮರಣ ಶಾಸನದ ಮೂಲಕ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ (ವೈ) ನಲ್ಲಿನ ಷೇರುಗಳನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಲು ‘ಬಿ’ ನು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗಾಗಿ (ಎಕ್ಸ್)ನಲ್ಲಿನ ಷೇರುಗಳನ್ನು ಅವನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.”

ತಮ್ಮ ಈ ಮುಂದಿನ ವಾದಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲವಾಗಿ ಬಿ.ಬಿ.ಮಿತ್ರಾ ಅವರ ಭಾರತ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರ ಅಧಿನಿಯಮದ ಮೇಲಿನ ತಾತ್ಪರ್ಯ, ಹದಿನೈದನೇ ಆವೃತ್ತಿಯ 307ನೇ ಪುಟವನ್ನು ಆಧಾರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ: 122ನೇ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರುವ ಮೂಲ ತತ್ವವೇನೆಂದರೆ, ನೀಡಿದ ಒಂದೇ ಮರಣಶಾಸನ ದಾನದಲ್ಲಿ ಹೊಣೆಯುಳ್ಳ ಮತ್ತು ಲಾಭಕರ ಎರಡೂ ಬಗೆಯ ಸ್ವತ್ತುಗಳಿರುವಲ್ಲಿ, ಮರಣ ಶಾಸನ ಕರ್ತನು ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾದ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತೋರಿಸಿದ್ದ ಹೊರತು, ಮರಣ ಶಾಸನ ದಾನ ಪಡೆದವನು ಹೊಣೆಯನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿ, ಲಾಭವನ್ನು ಒಪ್ಪುವಂತಿಲ್ಲ. ಈ ಪ್ರಕರಣವು, ಮರಣ ಶಾಸನ ದಾನವು ಹೊಣೆಯನ್ನು ಹೊರಿಸಿದ ಕೆಲವು ಉಡುಗೊರೆಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಂತೆ ಹಲವಾರು ಉಡುಗೊರೆಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವಲ್ಲಿ ಆತನು ಇಡೀ ಉಡುಗೊರೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಬೇಕು ಅಥವಾ ಯಾವುದನ್ನೂ ಒಪ್ಪಬಾರದು ಎಂಬಷ್ಟಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ತನ್ನ ಆಯ್ಕೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಆಯ್ಕೆಯ ನಿಯಮವನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುತ್ತದೆ.

ಊಟ ಸ್ವತ್ತು 5ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿತ್ತು ಎಂಬುದು ಮತ್ತು ಅದರ ಇತ್ಯರ್ಥ ಪತ್ರವನ್ನು ಕುಟುಂಬ ಏರ್ಪಾಟಿನ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಡಲಾಗಿತ್ತು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಊಟ ಸ್ವತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ತೆಗೆಯಲಾಗಿದ್ದ ಸಾಲವನ್ನು 1 ಮತ್ತು 2ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ತೀರಿಸಿದ್ದರು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಹಾಗೂ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ವಾದಿಯ ಪರವಾಗಿ ಸ್ವತ್ತನ್ನು ಖರೀದಿಸುವ ಹೊಣೆಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಈ ಇತ್ಯರ್ಥ ಪತ್ರವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡಲಾಗಿತ್ತು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಇತ್ಯರ್ಥ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಉಲ್ಲೇಖವಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಆ ದಸ್ತಾವೇಜಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿರುವ ಮತ್ತು ಆ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವುದೇ ತಕರಾರಿಲ್ಲವೆಂಬ ಸ್ಥಿತಿಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ, 1 ಮತ್ತು 2ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ಊಟ ಸ್ವತ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ವಾದಿಯ ಪರವಾಗಿ 5ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಯು ಮಾಡಿದ ಇತ್ಯರ್ಥ ಪತ್ರವನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿ, ಉಯಿಲಿನ ಮೇರೆಗೆ ಹೊರಿಸಲಾದ ಹೊಣೆಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದೇವೆಂದು ಅವರ ಕ್ಲೇಮು ಸಮರ್ಥನೀಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಶುಲ್ಕವನ್ನು ಕಡಿವೆ ಮೌಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಂದಾಯ ಮಾಡಲಾಗಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಅಧಿವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಪರಿಗಣಿಸಿಲ್ಲವೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಾದದ ಮಟ್ಟಿಗೆ, ಶ್ರೀ ಹೊಳ್ಳ ಅವರು ಕಾನೂನಿನ ಸಾಮಾನ್ಯ ತತ್ವವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ, ಸಹ-ಮಾಲೀಕತ್ವದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಹೊರಹಾಕುವಿಕೆ ಅಥವಾ ಬಹಿಷ್ಕಾರ ರುಜುವಾತಾದ ಹೊರತು ಒಬ್ಬನ ಸ್ವಾಧೀನವು ಎಲ್ಲರ ಕಾನೂನುಬದ್ಧ ಸ್ವಾಧೀನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕಾನೂನಾತ್ಮಕ ಜಂಟಿ ಸ್ವಾಧೀನವಿರುವುದನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುವುದಕ್ಕೆ ವಾದಿಯು ಆ ಸ್ವತ್ತಿನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅಥವಾ ಭಾಗಶಃ ವಾಸ್ತವಿಕ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿರಬೇಕೆಂಬುದು ಅಗತ್ಯವೇನಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ಒಬ್ಬನು ಆ ಸ್ವತ್ತಿನಿಂದ ಷೇರನ್ನು ಅಥವಾ ಸ್ವಲ್ಪ ಆದಾಯವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿರಬೇಕು ಎಂಬುದೂ ಕೂಡ ಅಗತ್ಯವೇನಲ್ಲ. ಮೇಲ್ಕಂಡ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಗಳಿಗೆ **ನೀಲಾವತಿ -ವಿರುದ್ಧ- ಎನ್. ನಟರಾಜನ್**¹, ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ಆಧಾರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.

ಮುಂದೆ, ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕಾಲ ಪರಿಮಿತಿ ಅಧಿನಿಯಮದ ಅನುಸೂಚಿಯ 58ನೇ ಅನುಚ್ಛೇದವು ಅನ್ವಯವಾಗುವ ಘೋಷಣೆಗಾಗಿನ ಸ್ವರೂಪದ ಅಥವಾ ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ ಉಳಿಕೆಯ 113ನೇ ಅನುಚ್ಛೇದದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವಂತಹ ಸ್ವರೂಪದ ದಾವೆಯಾಗಿದೆಯೆಂಬ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ದಾವೆಯು ಕಾಲ ಪರಿಮಿತಿಯಿಂದ ಪ್ರತಿಷೇಧಿತವಾಗುವ ಕಾರಣದಿಂದ ಅದು ಕಾಲ ಪರಿಮಿತಿಯಿಂದ ಪ್ರತಿಷೇಧಿತವಾಗಿದೆಯೆಂಬ ವಾದದಲ್ಲಿ ಹುರುಳಿಲ್ಲವೆಂದು ವಾದಿಸಲಾಗಿದೆ. 1 ಮತ್ತು 2ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳ ಪರವಾಗಿ ಬಂದಿರುವ ಮರಣಶಾಸನ ದಾನವು ಶೂನ್ಯವಾಗಿದೆಯೆಂಬುದು ಸುಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿದ್ದು, ಅದು 1ನೇ ದರ್ಜೆಯ ವಾರಸುದಾರರಾಗಿ ಮರಣಶಾಸನ ರಹಿತ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಯಾಗಿರುವಂತೆ ದಾವಾ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಪಾಲುದಾರಿಕೆಯನ್ನು ಕೋರುವುದಕ್ಕೆ ವಾದಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ನೀಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಆಕಾರಣದಿಂದ ಪಾಲುದಾರಿಕೆ ದಾವೆಯೆಂದು ವರ್ಗೀಕರಣವಾಗಿರುವ ದಾವೆಯು ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.

1. (1980) 2 ಎಸ್‌ಸಿಸಿ 247

ಅಲ್ಲದೆ, ಅಧಿವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು, ದಾವಾ ಸ್ವತ್ತುಗಳ 'ಎ' ಅನುಸೂಚಿಯ 2ನೇ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿನ ಪಾಲನ್ನು ವಾದಿಗೆ ನಿರಾಕರಿಸಿರುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಡುವಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ, ವಾದಿಯು ಮೃತ ಶ್ರೀ ಎಸ್.ವಿ. ಸುಬ್ರಮಣಿಯಂ ಉಯಿಲಿನ ಮೇರೆಗಿನ ಅನುಸೂಚಿ ಎ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಷರತ್ತುಬದ್ಧ ಮರಣಶಾಸನ ದಾನವನ್ನು ರುಜುವಾತುಪಡಿಸಿದ್ದಾಳೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿದ ನಂತರವೂ ಕೂಡ ದಾವಾ ಅನುಸೂಚಿ ಎ ಸ್ವತ್ತುಗಳ 2ನೇ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ (ಮೆಟಲ್ ಲ್ಯಾಂಪ್ಸ್ ಕ್ಯಾಪ್ಸ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್ ಕಂಪನಿಯ 1320 ಈಕ್ವಿಟಿ ಷೇರುಗಳು) 6ನೇ 1 ಭಾಗದ ಪಾಲಿಗೆ ಆಕೆ ಹಕ್ಕುಳ್ಳವಳಲ್ಲವೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿ, ಅಧಿವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದೆ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಒತ್ತು ನೀಡಿ ಶ್ರೀ ಹೊಳ್ಳ ಅವರು ವಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಅಂತೆಯೇ, 1320ಷೇರುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ 1 ಮತ್ತು 2ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ಮತ್ತು ಸದರಿ ಕಂಪನಿ, ಮೆಟಲ್ ಲ್ಯಾಂಪ್ಸ್ ಕ್ಯಾಪ್ಸ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್ ವಾದಿಗೆ ಮತ್ತು 3 ರಿಂದ 5 ರವರೆಗಿನ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳಿಗೆ ಮಾರಾಟ ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನು ಸಂದಾಯ ಮಾಡದಿದ್ದರೂ ಕೂಡ, ಕುಟುಂಬ ಸದಸ್ಯರ ನಡುವೆ ಹಂಚಿಕೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಯಾವುದೇ ಷೇರುಗಳಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಕಂಪನಿ ಕಾನೂನು ಮಂಡಳಿಯ ತೀರ್ಪಿನ ಅನುಸಾರ ವಾದಿಯ ಪಾಟೀಸವಾಲಿನಲ್ಲಿನ ದಾರಿ ತಪ್ಪಿಸುವ ಮಾತನ್ನು ಅಧಿವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ತಪ್ಪಾಗಿ ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ, ಕಂಪನಿ ಅರ್ಜಿ ಸಂ.44/1995ರಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರ ಮತ್ತು ಎದುರುದಾರರು ರಾಜಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದು, ತದನುಸಾರವಾಗಿ ಕಂಪನಿ ಕಾನೂನು ಮಂಡಳಿಯು ಸದರಿ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ವಜಾಗೊಳಿಸಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪಿಡಬ್ಲ್ಯೂ 1 - ವಾದಿ ಮತ್ತು ಡಿಡಬ್ಲ್ಯೂ 2-4ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಯು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಅಧಿವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ತಪ್ಪಾಗಿ ನಿರ್ಣಯಿಸಿದೆಯೆಂದೂ ಸಹ ವಾದಿಸಲಾಗಿದೆ. ಸದರಿ 1320 ಈಕ್ವಿಟಿ ಷೇರುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಯಾವುದೇ ಪ್ರತಿಫಲವು ಸಂದಾಯವಾಗದಿರುವುದರಿಂದ ವಾದಿಯು ಸದರಿ ಈಕ್ವಿಟಿ ಷೇರುಗಳ ಪಾಲಿಗೆ ಹಕ್ಕುಳ್ಳವಳಾಗಿದ್ದಾಳೆ ಎಂದು ಅಧಿವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ನಿರ್ಣಯಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ವಾದಿಸಲಾಗಿದೆ.

ವಾದದ ಮುಂದುವರಿಕೆಯಾಗಿ, ವಾದಿಯು ಮತ್ತು 3 ರಿಂದ 5ರ ವರೆಗಿನ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ಸದರಿ ಕಂಪನಿ - ಮೆಟಲ್ ಲ್ಯಾಂಪ್ಸ್ ಕ್ಯಾಪ್ಸ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ತಮ್ಮದೇ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿದ್ದ ಈಕ್ವಿಟಿ ಷೇರುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಮಾರಾಟ ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನು ಸಂದಾಯ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮತ್ತು ಸದರಿ 1320 ಈಕ್ವಿಟಿ ಷೇರುಗಳು ಮೃತ ಶ್ರೀ ಎಸ್.ವಿ. ಸುಬ್ರಮಣಿಯಂ ಅವರ ಸಂಪದಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದಾಗಿತ್ತು ಎಂಬುದನ್ನು ಅಧಿವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಗಮನಿಸುವಲ್ಲಿ ವಿಫಲವಾಗಿದೆಯೆಂದು ವಾದಿಸಲಾಗಿದೆ. ಸದರಿ 1320 ಈಕ್ವಿಟಿ ಷೇರುಗಳು ಮೃತರ ಸಂಪದಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅಧಿವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಸದರಿ 1320 ಈಕ್ವಿಟಿ ಷೇರುಗಳ ಪಾಲುದಾರಿಕೆಗೂ ಕೂಡ ನಿರ್ದೇಶನ ನೀಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. 3ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಯು ತನ್ನ ಪಾಟೀ ಸವಾಲಿನಲ್ಲಿ, ಎಂಎಲ್‌ಸಿ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್‌ನ 55420 ಷೇರುಗಳು ವಾದಿ ಮತ್ತು 3 ರಿಂದ 5ರ ವರೆಗಿನ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿದ್ದವು ಎಂದು ಮತ್ತು ವಾದ ಪತ್ರದ 'ಎ' ಅನುಸೂಚಿಯ 2ನೇ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿರುವ ಎಂಎಲ್‌ಸಿ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್‌ನ 1320 ಷೇರುಗಳು ಅವರ ಮೃತ ತಂದೆಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿದ್ದವು ಎಂದು ಮತ್ತು ನಿಶಾನೆ ಡಿ-7 ರಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿದ 55420 ಷೇರುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಮಾತ್ರವೇ ಎಂಎಲ್‌ಸಿ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್ ಮಾರಾಟ ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನು ಸಂದಾಯ ಮಾಡಿದೆ ಎಂದು ಹಾಗೂ 1ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಯಾಗಲಿ, 2ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಯಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಎಂಎಲ್‌ಸಿ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್ ಆಗಲಿ ಇಲ್ಲಿನ ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರಳಿಗೆ ಮತ್ತು 3 ರಿಂದ 5 ರ ವರೆಗಿನ ಎದುರುದಾರರಿಗೆ ವಾದ ಪತ್ರದ 'ಎ' ಅನುಸೂಚಿಯಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದ 1320 ಈಕ್ವಿಟಿ ಷೇರುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಮಾರಾಟ ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನು ಸಂದಾಯ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ಪಾಟೀ ಸವಾಲಿನಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ ನಂತರವೂ ಕೂಡ ಅಧಿವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು 1320 ಈಕ್ವಿಟಿ ಷೇರುಗಳಲ್ಲಿನ ಪಾಲಿಗೆ ವಾದಿಯು ಹಕ್ಕುಳ್ಳವಳಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ತಪ್ಪು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ನೀಡಿದೆ ಎಂದು ವಾದಿಸಲಾಗಿದೆ.

8. ಶ್ರೀ ಆಚಾರ್ಯ ಅವರು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರ ರೂಪದಲ್ಲಿ, 1 ಮತ್ತು 2ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳ ಪರವಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಮರಣ ಶಾಸನ ದಾನವು ವಾದಿಯ ಪರವಾಗಿ

ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವತ್ತನ್ನು ಖರೀದಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಅವರ ಮೇಲೆ ವಿಧಿಸಿದ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾದ ಷರತ್ತಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ವಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವಾದಿ ಮತ್ತು 3 ಮತ್ತು 4ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಜಂಟಿಯಾಗಿರುವ ಬ್ರುಂಟನ್ ರಸ್ತೆಯ ಸ್ವತ್ತುಗಳಲ್ಲಿನ ತನ್ನ ಹಕ್ಕನ್ನು ವಾದಿಯು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಮಾತ್ರ ಅವರು ಹಾಗೆ ಮಾಡಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದರಷ್ಟೆ. **ಲೆಸ್ಲರ್ -ವಿರುದ್ಧ-ಲೆಸ್ಲರ್**², ರಲ್ಲಿನ ತೀರ್ಪನ್ನು ಆಧಾರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಸದರಿ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ, ಮರಣಶಾಸನ ಕರ್ತನು ತನ್ನ ಪುತ್ರನಿಗೆ ಮರಣ ಶಾಸನ ದಾನವಾಗಿ ಕೆಲವು ಷೇರುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು, ಅದರಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟಪಡಿಸಿದ ನಿಬಂಧನೆಗಳ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಪುತ್ರನಿಗೆ ಆಮರಣಾಂತ ವರ್ಷಾಸನವನ್ನು ಮತ್ತು ಪುತ್ರನ ಮರಣಾನಂತರ ಆತನ ಪತ್ನಿ ಮತ್ತು ಪುತ್ರಿಗೆ ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ ವರ್ಷಾಸನಗಳನ್ನು 'ನೀಡುವುದಕ್ಕೆ ಅದು ಒಳಪಟ್ಟಿತ್ತು'. ಉಡುಗೊರೆಯನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದ ಮರಣಶಾಸನ ದಾನ ಪಡೆದವನ ಮೇಲೆ ಈ ಷರತ್ತು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಬಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಹೊರಿಸಿತ್ತೆಂದು ಒಪ್ಪಲಾಗಿತ್ತಾದರೂ, ಷೇರುಗಳ ಮೇಲೆ ಅದು ಋಣಭಾರವನ್ನೂ ಸಹ ಸೃಜಿಸಿತ್ತು ಎಂದು ವರ್ಷಾಸನ ಪಡೆಯುವವರ ಪರ ವಾದಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಆ ಷರತ್ತಿನ ಮೂಲಕ ಮರಣ ಶಾಸನ ದಾನ ಪಡೆದವನ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸಿದ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಬಾಧ್ಯತೆ ಮಾತ್ರ ಆಗಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಉಯಿಲಿನಲ್ಲಿ ಬಳಸಿದ ಪದಗಳು ಷೇರುಗಳ ಮೇಲೆ ಋಣಭಾರವನ್ನು ಸೃಜಿಸುವ ಅರ್ಥವನ್ನು ನೀಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಲಾಯಿತು. ಅದು ಪ್ರಸ್ತುತ ಮೊಕದ್ದಮೆಗೆ ಸಂವಾದಿಯಾದುದಾಗಿದೆ ಎಂದು ಶ್ರೀ ಆಚಾರ್ಯ ಅವರ ವಾದವಾಗಿದೆ. ಬ್ರುಂಟನ್ ರಸ್ತೆ ಸ್ವತ್ತುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ವಾದಿಯು ತನ್ನ ಪಾಲನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಿರುವ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ, ಆಕೆಗೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವತ್ತನ್ನು ಖರೀದಿಸಿಕೊಡುವ 1 ಮತ್ತು 2ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳ ಮೇಲಿನ ಬಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ವಾದಿಯನ್ನು ಸೂಕ್ತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ಷರತ್ತನ್ನು ಪಾಲಿಸಿಲ್ಲವೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಬಹುದಾಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅವರು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ವಾದಿಯ ಪರವಾಗಿ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಂಡು ಊಟ ಸ್ವತ್ತನ್ನು ಇತ್ಯರ್ಥಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

2. ಆಲ್ ಇ ಆರ್ ಸಂ.1 1942 646

ಶ್ರೀ ಆಚಾರ್ಯ ಅವರು ತಮ್ಮ ವಾದವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿ, 1 ಮತ್ತು 2ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳ ಮೇಲೆ ವಿಧಿಸಿದ ಷರತ್ತನ್ನು ಅನುರ್ಜಿತಗೊಳಿಸುವ ಖಂಡವೆಂದು ಅರ್ಥೈಸಲಾಗದೆಂದು ಮತ್ತು ಎದುರುದಾರರು ಅದಕ್ಕೆ ಬದ್ಧನಾಗಲು ವಿಫಲವಾದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಮರಣಶಾಸನ ದಾನದ ಮೂಲಕ ಪ್ರದತ್ತವಾದ ಸ್ವತ್ತುಗಳನ್ನು ಅವರು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಉಯಿಲು ಸೂಚಿಸಿಲ್ಲವೆಂದು ಮತ್ತು ಅಂಥ ಒಂದು ಉದ್ದೇಶವು ಉಯಿಲಿನಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿತವಾಗಿರುವುದು ಕಂಡು ಬರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂದು ವಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ತಲಕೇಶ್ವರಿ ದೇವಿ -ವಿರುಧ್ಧ- ರಾಮ್ ರಾಣ್ ಚಕತ್ ಪ್ರಸಾದ್ ಸಿಂಗ್³,
ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ವಾದಕ್ಕೆ ಆಧಾರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಸದರಿ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ, ರಘುನಾಥ್ ಪ್ರಸಾದ್ ಸಿಂಗ್ ಎಂಬುವವರು 1938ನೇ ಇಸವಿ ಆಗಸ್ಟ್ 31ರಂದು ಉಯಿಲನ್ನು ಬರೆದು, ತನ್ನ ಪತ್ನಿ ಜಗೇಶ್ವರ್ ಕೌರ್, ತನ್ನ ಮಗಳು ಸತ್‌ರೂಪ್ ಕೌರ್ ಮತ್ತು ಇಬ್ಬರು ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳಾದ ತಲಕೇಶ್ವರಿ ದೇವಿ ಮತ್ತು ಶಿಯೋರಾಣಿ ಎಂಬುವವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮರಣ ಹೊಂದಿದ್ದರು. ತಲಕೇಶ್ವರಿ ದೇವಿ ಮತ್ತು ಶಿಯೋರಾಣಿ ಇಬ್ಬರೂ ಉಯಿಲು ಕರ್ತನಿಗಿಂತ ಮೊದಲೇ ಮೃತನಾಗಿದ್ದ ಅವರ ಪುತ್ರ ಸುಖ್‌ದೇವ್ ಪ್ರಸಾದ್ ಅವರ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದರು. 1948ನೇ ಇಸವಿಯ ನವೆಂಬರ್‌ನಲ್ಲಿ ಜಗೇಶ್ವರ್ ಕೌರ್ ಮರಣ ಹೊಂದಿದ್ದಳು ಮತ್ತು 1949ನೇ ಇಸವಿಯ ನವೆಂಬರ್‌ನಲ್ಲಿ ಶಿಯೋರಾಣಿಯು ಯಾವುದೇ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದೆ ನಿಧನಳಾದಳು. ಬರೆಯಲಾಗಿದ್ದ ಉಯಿಲು ಮೂರನೇ ಒಂದು ಭಾಗದ ಪಾಲನ್ನು ತನ್ನ ಪುತ್ರಿ - ಸತ್ತೂಪಾ ಕೌರ್‌ಗೆ ಮತ್ತು ಉಳಿದ ಮೂರನೇ ಎರಡು ಭಾಗ ಪಾಲನ್ನು ತನ್ನ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳಾದ ತಲಕೇಶ್ವರಿ ದೇವಿ ಮತ್ತು ಶಿಯೋರಾಣಿ‌ಗೆ ಸಮಾನ ಪಾಲನ್ನಾಗಿ ನೀಡಿತ್ತು. (ಉಯಿಲಿನ 4ನೇ ಖಂಡ) ಉಯಿಲಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಖಂಡವನ್ನು ಉಪಬಂಧಿಸಿದ್ದು, ಅದರಲ್ಲಿ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳು ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದೆ ಮರಣ ಹೊಂದಿದರೆ, ಆಗ ಉಳಿದ ಬದುಕಿರುವ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳು ಇಡೀ ಮೂರನೇ ಎರಡು ಭಾಗ ಪಾಲನ್ನು ಪಡೆದು ನಿರೂಪಾಧಿಕ ಮೂಲೀಕಳಾಗುತ್ತಾಳೆ ಎಂದು ಉಪಬಂಧಿಸಲಾಗಿತ್ತು. (ಉಯಿಲಿನ 5ನೇ ಖಂಡ) ಜಗೇಶ್ವರ ಕೌರ್ ಮರಣಾನಂತರ,

3. (1972) 1 ಎಸ್‌ಸಿಸಿ 549

ತಲಕೇಶ್ವರಿ ದೇವಿ ಮತ್ತು ಶಿಯೋರಾಣಿ ಸ್ವತ್ತುಗಳನ್ನು ಸಮಾನ ಪಾಲುಗಳನ್ನಾಗಿ ಹಂಚಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಆ ನಂತರ ಶಿಯೋರಾಣಿಯು ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದೆ ಮರಣ ಹೊಂದಿದ್ದು, ತಲಕೇಶ್ವರಿ ದೇವಿಯು ಶಿಯೋರಾಣಿಯ ಭಾಗವು ತನಗೇ ಸೇರುತ್ತದೆಂದು ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಪಾಲನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ದಾವೆಯನ್ನು ಹೂಡಿದ್ದಳು. ಅಧಿವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು, ಜಗೇಶ್ವರ್ ಕೌರ್ ಮರಣಾನಂತರ ಉಯಿಲಿನ 5ನೇ ಖಂಡವು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವುದು ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆಂದು ಮತ್ತು ಉಯಿಲಿನ 4ನೇ ಖಂಡವು ಕೇವಲ ಪ್ರವರ್ತನಾ ಖಂಡ ಮಾತ್ರವೇ ಆಗಿದೆಯೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿ ದಾವೆಯನ್ನು ವಜಾಗೊಳಿಸಿತು. ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಮೇಲ್ಮನವಿ ಸಲ್ಲಿಸಲಾಗಿ, ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು, ಉಯಿಲುಕರ್ತನ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಅರಿಯುವುದು ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಉಯಿಲನ್ನು ಇಡಿಯಾಗಿ ಓದಿಕೊಂಡು ಅದರ ಭಾಷೆಯಿಂದ ಆ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಅರಿಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿತು. ಸ್ವತ್ತುಗಳಲ್ಲಿನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಹಕ್ಕನ್ನು ತನ್ನ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನೀಡುವ ಬಯಕೆ ಉಯಿಲು ಕರ್ತನಿಗಿದ್ದು, ಅದು ತನ್ನ ಪತ್ನಿ ಜಗೇಶ್ವರ್ ಕೌರ್ ಮರಣಾನಂತರ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಉಯಿಲುಕರ್ತನ ಬಯಕೆಯಾಗಿದೆಯೆಂಬುದು ಉಯಿಲಿನ 4ನೇ ಖಂಡದಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಉಯಿಲಿನ 4ನೇ ಖಂಡದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಮರಣ ಶಾಸನ ದಾನವಾಗಿ ಬಂದ ಸಂಪದವು ಷರತ್ತುಬದ್ಧ ಸಂಪದವಲ್ಲ. ಉಯಿಲಿನ 5ನೇ ಖಂಡವು ನಂತರದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದು, ಅದು ನಿಹಿತವಾದ ಸಂಪದವನ್ನು ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಂಪಡೆಯುವ ಉಪಬಂಧವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಲ್ಲ. ಶಿಯೋರಾಣಿಗೆ ನಿಹಿತವಾದ ಸಂಪದವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿರುಪಾಧಿಕವಾದದ್ದಾಗಿದೆ. ಉಯಿಲು ಸಂಪದವನ್ನು ಹಿಂಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಬಂಧ ಕಲ್ಪಿಸಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಉಯಿಲಿನ 5ನೇ ಖಂಡವು ಸಂಪದದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ, ಇಬ್ಬರು ಸಹೋದರಿಯರಿಗೆ ಆ ಸ್ವತ್ತುಗಳು ಯಾವಾಗ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಬೇಕು ಎಂದರೆ ಜಗೇಶ್ವರ್ ಕೌರ್ ಮರಣ ಹೊಂದಿದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಅದು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಉಯಿಲಿನ 5ನೇ ಖಂಡದಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ನಿರ್ಣಯಿಸಿತು.

ಮುಂದುವರಿದು, 5ನೇ ಖಂಡವನ್ನು ಅನೂರ್ಜಿತಕಾರಿ ಖಂಡವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗದು. ಯಾವುದೇ ಆಕಸ್ಮಿಕ ಸಂದರ್ಭವು ಘಟಿಸಿದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ

ತನ್ನ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಯಾರೇ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಮರಣ ಶಾಸನ ದಾನವು ಹಿಂಪಡೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂಬ ಬಯಕೆಯು ಉಯಿಲುಕರ್ತನಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ, ಆತನು ಅಂಥ ಒಂದು ಉಪಬಂಧವನ್ನು ಸೇರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಬಹುಶಃ ಉಯಿಲಿನಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಉಯಿಲಿನಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಆಕೆಯ ಸಹೋದರಿಗೆ ಮರಣ ಶಾಸನದಾನವಾಗಿ ನೀಡಿದ ಸ್ವತ್ತುಗಳು ಅವರು ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದೆ ಮರಣ ಹೊಂದಿದರೆ ಅವರ ಸ್ವತ್ತುಗಳಾಗಿರುವುದು ರದ್ದಾಗತಕ್ಕದ್ದು ಎಂದು ಇಲ್ಲಿಯೂ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಪಾಲು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂದೆ ತನ್ನ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಯಾರೇ ಒಬ್ಬಳು ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದೆ ಮರಣ ಹೊಂದಿದರೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸ್ವತ್ತು ಮತ್ತೊಬ್ಬಳು ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು ಎಂಬುದು ಉಯಿಲುಕರ್ತನ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದೆ.

ಅಲ್ಲದೆ, ಭಾರತ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರ ಅಧಿನಿಯಮ, 1925ರ 124ನೇ ಪ್ರಕರಣವು ಈ ಪ್ರಕರಣದ ಸಂಗತಿಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯವಾದರೆ, ಆಗ, ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲಾದ ಸಾಂದರ್ಭಿಕತೆಯು ಮರಣ ಶಾಸನ ದಾನವಾಗಿ ಬಂದ ನಿಧಿಯು ಸಂದಾಯವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಅಥವಾ ಹಂಚಿಕೆಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಘಟಿಸಿಲ್ಲದ ಕಾರಣ ತಲಕೇಶ್ವರಿ ದೇವಿಯು ಕ್ಲೇಮು ಮಾಡಿದ ಉಯಿಲು ಸ್ವತ್ತು ಆಕೆಗೆ ಲಭ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವೆಂದು ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ನಿರ್ಣಯಿಸಿ, ಆ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ, ಮೇಲ್ಮನವಿಯನ್ನು ವಜಾಗೊಳಿಸಿದೆ.

9. ಶ್ರೀ ಆಚಾರ್ಯ ಅವರು ತಮ್ಮ ವಾದವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿ, ಆರ್‌ಎಫ್‌ಎ 342/2009 ರಲ್ಲಿನ ಮೇಲ್ಮನವಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಡುವಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಧಿವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ನಿರ್ಣಯವು ಸುಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಮೆ|| ಎಂಎಲ್‌ಸಿ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್‌ಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಷೇರುಗಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವುಗಳನ್ನು ವಾದಿ ಮತ್ತು 3 ರಿಂದ 5ರ ವರೆಗಿನ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿರಲಿ ಅಥವಾ 1320 ಷೇರುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಅವು ಉಯಿಲುಕರ್ತನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿತ್ತೆಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿರಲಿ, ಅವುಗಳು ಅಂತಿಮ ಇತ್ಯರ್ಥವಾಗಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ಅವರ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಒಪ್ಪಿಗೆಯು ಆ ಅಂಶವನ್ನು ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳಿಸಿದೆ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನ ಸೆಳೆದಿದ್ದಾರೆ

ಮತ್ತು ಕ್ಲೇಮನ್ನು ಪಟ್ಟುಬಿಡದೆ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವುದು ವಾದಿಯ ಕಿಡಿಗೇಡಿತ್ವವಾಗಿದೆ ಎಂದು ವಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ.

10. ಮೇಲ್ಕಂಡ ವಾದ-ಪ್ರತಿವಾದಗಳನ್ನು ಆಲಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ದಾಖಲೆಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಈ ಮೇಲ್ಕನವಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಗಣನೆಗೆ ಉದ್ಭವವಾಗುವ ಅಂಶಗಳು ಈ ಕೆಳಕಂಡಂತಿವೆ:

(ಎ) ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಶುಲ್ಕವನ್ನು ಸಂದಾಯ ಮಾಡಿರುವುದು ಸೂಕ್ತವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಅಧಿವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ನಿರ್ಣಯಿಸಿರುವುದು ಯುಕ್ತವಾಗಿದೆಯೇ?

(ಬಿ) ದಾವೆಯ ಸ್ವರೂಪವೇನು? ಅರ್ಥಾತ್, ಇದು ಪಾಲುದಾರಿಕೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ದಾವೆಯೇ ಅಥವಾ ಇದನ್ನು ಕಾಲಪರಿಮಿತಿ ಅಧಿನಿಯಮ, 1963ರ ಅನುಸೂಚಿಯ 113ನೇ ಅನುಚ್ಛೇದದ ಮೇರೆಗೆ ಅಥವಾ ಇತರ ಯಾವುದೇ ಉಪಬಂಧದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆಂದು ಅರ್ಥೈಸಬೇಕೇ? ಈ ದಾವೆಯು ಕಾಲಪರಿಮಿತಿಯಿಂದ ಪ್ರತಿಷೇಧಿತವಾಗಿದೆಯೇ?

(ಸಿ) ವಾದಿ ಮತ್ತು 3 ಹಾಗೂ 4ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳ ಜಂಟಿ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿರುವ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಬ್ರಂಟನ್ ರಸ್ತೆಯ 12 ಮತ್ತು 13ನೇ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ತನ್ನ ಹಕ್ಕನ್ನು ವಾದಿಯು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ವಾದಿಗೆ ಸ್ವತ್ತನ್ನು ಖರೀದಿಸಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ 1 ಮತ್ತು 2ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸಿದ ಬಾಧ್ಯತೆಯ ಪರಿಣಾಮವೇನಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಪಾಲಿಸಲು 1 ಮತ್ತು 2ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ವಿಫಲರಾಗಿರುವರೇ?

(ಡಿ) ವಾದಿಯು ಯಾವ ಪರಿಹಾರಕ್ಕೆ ಹಕ್ಕುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದಾರೆ?

11. ಸಂದಾಯ ಮಾಡಿರುವ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಶುಲ್ಕವು ಸೂಕ್ತವಾಗಿದೆಯೇ ಎಂಬ ವಿವಾದಾಂಶಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ, ಅಧಿವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು, ವಾದಪತ್ರದ

ಮೇಲೆ ಸಂದಾಯ ಮಾಡಲಾಗುವ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಶುಲ್ಕವನ್ನು ವಾದ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ನಿರ್ಧರಿಸಬೇಕೇ ಹೊರತು ಲಿಖಿತ ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲಿನ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನಾಧರಿಸಿ ನಿರ್ಧರಿಸಬಾರದು ಎಂಬ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರಲು, ಅಧಿವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು **ಗೋಪಿನಾಥ್ ಎ. -ವಿರುದ್ಧ- ಕೆ. ರಾಮಲಿಂಗಮ್ ಮತ್ತು ಇತರರು⁴** ಮತ್ತು **ಬಿ.ಎಸ್. ಮಲ್ಲೇಶಪ್ಪ -ವಿರುದ್ಧ- ಕೊರಟಗೆರೆ ಬಿ. ಶಿವಲಿಂಗಪ್ಪ ಮತ್ತು ಇತರರು⁵** ಮೊಕದ್ದಮೆಗಳಲ್ಲಿನ ತೀರ್ಮಾನಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ ಮತ್ತು ಕರ್ನಾಟಕ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಶುಲ್ಕಗಳು ಮತ್ತು ದಾವೆಗಳ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಅಧಿನಿಯಮ, 1958ರ 35(2)ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಮೇರೆಗಿನ ದಾವೆಯ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನವು ಯುಕ್ತ ಹಾಗೂ ಸೂಕ್ತವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದೆ. ಈ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಈ ಕೆಳಕಂಡ ನಿರ್ಣಯಗಳಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಿರುವಂತಹ ತೀರ್ಮಾನ ಜನ್ಯ ಕಾನೂನನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸಿದರೆ, ಮೇಲ್ಕಂಡ ಸದರಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ಅದಕ್ಕೆ ಸುಸಂಗತವಾಗಿರುವುದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. (ನೋಡಿ: **ಸಾತಪ್ಪ ಚೆಟ್ಟಿಯಾರ್ -ವಿರುದ್ಧ- ರಾಮನಾಥನ್ ಚೆಟ್ಟಿಯಾರ್⁶**, **ಜಗನ್ನಾಥ್ ಆಮೀನ್ -ವಿರುದ್ಧ- ಸೀತಾರಾಮ⁷**, **ಸುಕ್ರಿದ್ ಸಿಂಗ್ ಅಲಿಯಾಸ್ ಸರ್ದೋಲ್ ಸಿಂಗ್ -ವಿರುದ್ಧ- ರಣಧೀರ್ ಸಿಂಗ್⁸** ಮತ್ತು **ಬುಧ್‌ರಾಮ್ -ವಿರುದ್ಧ- ಬನ್ನಿ⁹**).

ಆದರೆ, ಮೇಲ್ಕಂಡ ನಿರ್ಣಯಗಳು ಕರ್ನಾಟಕ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಶುಲ್ಕಗಳು ಮತ್ತು ದಾವೆಗಳ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಅಧಿನಿಯಮದ 11ನೇ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಅಥವಾ ಅದೇ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಯಾವುದೇ ಉಪಬಂಧವನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿಲ್ಲದಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸಂಬಂಧ ಈ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ವಿಭಾಗೀಯ ಪೀಠವು, ಪ್ರತಿವಾದಿಯ ಲಿಖಿತ ಹೇಳಿಕೆಯಿಂದ ಉದ್ಭವವಾಗುವ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳ ಅಧಿಕಾರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಮೌಲ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಅಧಿವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಿ, ಪ್ರತಿವಾದಿಗೆ ಬಾಧಕವಾಗುವ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ದಾಖಲಿಸುವ ಮುಂಚೆ ಕ್ಲೇಮಿನ ಗುಣಾವಗುಣಗಳ

4. 1989 (1) ಕೆಎಆರ್ ಎಲ್‌ಜೆ 170

6. ಎಎಆರ್ 1958 ಎಸ್‌ಸಿ 245

8. (2010) 12 ಎಸ್‌ಸಿ 112

5. 2001 (1) ಕೆಎಆರ್ ಎಲ್‌ಜೆ 431

7. (2007) 1 ಎಸ್‌ಸಿ 694

9. (2010) ಎಎಆರ್ ಎಸ್‌ಸಿಡಬ್ಲ್ಯೂ 5071)

ಮೇಲೆ ಅವುಗಳನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸುವುದು ಅಧಿವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಕಡ್ಡಾಯ ಬಾಧ್ಯತೆಯಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ವಾದಪತ್ರದಲ್ಲಿನ ಹೇಳಿಕೆಗಳು ಸಂದಾಯ ಮಾಡಬೇಕಾದ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಶುಲ್ಕವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ಹೇಳಿಕೆಗಳೇ ಆಗಿವೆ ಎಂಬ ಅಧಿವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ಅಧಿನಿಯಮದ 11ನೇ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಪರಾಮರ್ಶಿಸದಿರುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ, ಹಾಗಾಗಿ, ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾದ ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನೇ ಆಧಾರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವುದು ದೋಷಪೂರ್ಣವಾದ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. **ವೀರನಗೌಡ ಮತ್ತು ಇತರರು -ವಿರುದ್ಧ - ಶಾಂತಸುಮಾರ್ ಅಲಿಯಾಸ್ ಶಾಂತಪ್ಪಗೌಡ**¹⁰, ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿನ ವಿಭಾಗೀಯ ಪೀಠದ ನಿರ್ಣಯವು ಸೃಷ್ಟವಾಗಿ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ನಿರ್ಣಯಗಳು ಹೇಗೆ ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಶುಲ್ಕಗಳು ಮತ್ತು ದಾವೆಗಳ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಅಧಿನಿಯಮದ 11ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಮತ್ತು ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಪರಾಮರ್ಶಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ತರ್ಕವನ್ನು ಈ ಮುಂದಿನಂತೆ ನಿರೂಪಿಸಲಾಗಿದೆ:

“13. ಸದರಿ ಉಪಬಂಧವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರೆ, ವಾದಪತ್ರದ ಮೇಲೆ ಸಂದಾಯ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಸರಿಯಾದ ಶುಲ್ಕವೆಷ್ಟು ಎಂಬುದನ್ನು ವಾದ ಪತ್ರವನ್ನು ದಾಖಲಿಸುವಂತೆ ಆದೇಶಿಸುವ ಮುಂಚೆಯೇ ವಾದಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಸಾಕ್ಷ್ಯಧಾರಗಳು ಮತ್ತು ಆರೋಪಗಳ ಮೇಲೆ ನಿರ್ಧರಿಸುವ ಬಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಸೃಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಸದರಿ ನಿರ್ಣಯವು ತದನಂತರದ ಉಪ-ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟಪಡಿಸಿದ ಪರಿಶೀಲನೆ, ಹೆಚ್ಚಿನ ಪರಿಶೀಲನೆ, ತಿದ್ದುಪಾಟುಗಳಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. 11ನೇ ಪ್ರಕರಣದ (2)ನೇ ಉಪ-ಪ್ರಕರಣವು, ದಾವೆಯ ಮೊದಲ ವಿಚಾರಣೆಗೂ ಮುಂಚೆ ಅಥವಾ ಕ್ಲೇಮಿನ ಗುಣಾರ್ಹತೆಗಳ ಮೇಲೆ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ದಾಖಲಿಸುವ ಮುಂಚೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ತನ್ನ ಲಿಖಿತ ಹೇಳಿಕೆಯ ಮೂಲಕ, ದಾವೆಯ ವಸ್ತು ವಿಷಯವನ್ನು

10. ಎಎಲ್‌ಆರ್ 2009 ಕೆಎಆರ್ 887

ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಸಂದಾಯ ಮಾಡಿರುವ ಶುಲ್ಕವು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬ ವಾದವನ್ನು ಪ್ರತಿವಾದಿಯು ಮಂಡಿಸಬಹುದೆಂದು ಉಪಬಂಧಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂಥ ಒಂದು ವಾದವನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ಸಹಜವಾಗಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ವಿವಾದಾಂಶವೊಂದನ್ನು ರೂಪಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ (2)ನೇ ಉಪ-ಪ್ರಕರಣವು, ಅಂಥ ವಾದಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ಉದ್ಭವಿಸಿದ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು, ಅಂಥ ಪ್ರತಿವಾದಿಗೆ ಪ್ರತಿಕೂಲವಾಗುವ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ದಾಖಲಿಸುವ ಮುಂಚೆ ಕ್ಲೇಮಿನ ಗುಣಾರ್ಹತೆಗಳ ಮೇಲೆ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಿ ನಿರ್ಧರಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಎಂದು ಉಪಬಂಧಿಸುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಶುಲ್ಕಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಉದ್ಭವವಾದರೆ, ಸದರಿ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಇತರ ವಿವಾದಾಂಶಗಳ ಮೇಲೆ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ದಾಖಲಿಸುವ ಮುಂಚೆ ನಿರ್ಧರಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಎಂಬುದನ್ನು ಅದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಕಾನೂನು ಆಜ್ಞಾಪನೆಯು ತುಂಬಾ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಅಂಥ ಒಂದು ವಾದವನ್ನು ಲಿಖಿತ ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿದ ಕೂಡಲೇ ಅಥವಾ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ದಾಖಲಿಸುವ ಮುಂಚೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಶುಲ್ಕದ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಮುಂದೂಡುವುದಕ್ಕೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ವಿವೇಚನಾಧಿಕಾರವಿರುವುದಿಲ್ಲ.

14. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಶುಲ್ಕಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಕಾನೂನು ಮತ್ತು ವಾಸ್ತವ ಸಂಗತಿಯ ಸಮ್ಮಿಶ್ರ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ದಾಖಲಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸದರಿ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ದಾಖಲಿಸುವ ಕಾರಣ ಮಾತ್ರವೇ ಸಾಕ್ಷ್ಯವು ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಇತರ ವಿವಾದಾಂಶಗಳ ಜೊತೆಗಿನ ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಕುರಿತು ನೇರವಾಗಿ ಅಧಿವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಧಾರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಶುಲ್ಕಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ವಾದಿಯ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ನಿರ್ಣಯಿಸಿದರೆ ಅಥವಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಆದೇಶದಲ್ಲಿ

ನಿಗದಿಪಡಿಸಿದ ಶುಲ್ಕವನ್ನು ವಾದಿಯು ಸಂದಾಯ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ, ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಆ ವಾದಪತ್ರವನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ಕಾನೂನು ಆಜ್ಞಾಪಿಸುತ್ತದೆ, ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಇತರ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಕುರಿತು ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ದಾಖಲಿಸುವ ಅಪೂಲ್ಯವಾದ ಸಮಯ ಉಳಿತಾಯವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿವಾದಿಯು ಅಧಿವಿಚಾರಣೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕಿರುಕುಳ ಅನುಭವಿಸುವುದು ತಪ್ಪುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಈ ಪ್ರಕರಣವು ಉತ್ತಮ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ನೀತಿಯನ್ನು ಆಧರಿಸಿದ್ದು, ಅದಕ್ಕೂ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರ ಸಿವಿಲ್ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಅಧಿನಿಯಮಕ್ಕೂ ಅಥವಾ ಅದರ ಮುಂದಿನ ಅಧಿವಿಚಾರಣೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವ ಅದರ ಅಧಿಕಾರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೂ ಯಾವುದೇ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾಸಂಗಿಕವಾಗಿ, ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಶುಲ್ಕಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಆರ್ಥಿಕ ಅಧಿಕಾರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನೂ ಕೂಡ ಒಳಗೊಂಡಿರಬಹುದು. ಸದರಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರಿಸುವಾಗ, ದಾವೆಯ ವಸ್ತು ವಿಷಯವು ಸದರಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಹೊಂದಿರುವ ಅಧಿಕಾರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮೌಲ್ಯದ ವಿಷಯವಾಗಿದೆಯೆಂದು ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟರೆ, ಅದು ಸೂಕ್ತ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ವಾದ ಪತ್ರವನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಲು ಅದನ್ನು ಹಿಂದಿರುಗಿಸಬೇಕು.

15. ಸಿವಿಲ್ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆಯ XIVನೇ ಕ್ರಮಾದೇಶದ 2ನೇ ನಿಯಮವು, ದಾವೆಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ರೂಪದ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳೂ ಒಳಗೊಂಡ ವಿವಾದಾಂಶಗಳನ್ನು ಅಧಿವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸಿವಿಲ್ ಕಾನೂನಿನ ಸಾಮಾನ್ಯ ಉಪಬಂಧವಾಗಿದೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಶುಲ್ಕಗಳು ಮತ್ತು ದಾವೆಗಳ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಅಧಿನಿಯಮವು ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಕಾನೂನಾಗಿದೆ. ಅದು ಭಾರತದ ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿಯವರಿಂದ ಅಂಕಿತ ಪಡೆದಿದೆ. ಅದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಕಾನೂನಿನ ಮೇಲೆ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ.

ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಲು ಅಥವಾ ಅದರಡಿಯಲ್ಲಿನ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಚಲಾಯಿಸಲು ವಿಶೇಷ ಕಾನೂನೊಂದರ ಮೂಲಕ ವಿಶೇಷ ವಿಧಾನವೊಂದನ್ನು ನಿಯಮಿಸಿದಾಗ, ಆ ವಿಶೇಷ ಕಾನೂನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಕಾನೂನಿನ ಮೇಲೆ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಹಾಗೆ ವಿಶೇಷ ಕಾನೂನಿನ ಮೂಲಕ ನಿಯಮಿಸಿದ ವಿಧಾನವು ಅದರಲ್ಲಿ ಒಳಗೊಂಡ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾದದ್ದಾಗುತ್ತದೆ. ಅಧಿನಿಯಮದ 11ನೇ ಪ್ರಕರಣವು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ತ ಶುಲ್ಕಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ನಿರ್ಣಯದ ಬಗ್ಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತದೆ. ಅದು ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ, ಮೊಕದ್ದಮೆಯ ಗುಣಾರ್ಹತೆಗಳ ಮೇಲೆ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ದಾಖಲಿಸುವ ಮುಂಚೆ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಹಾಗೂ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಶುಲ್ಕಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸುವಂತೆ ವಿಶೇಷ ನಿರ್ದೇಶನವೊಂದನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಮತ್ತು ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಹಾಗೂ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಶುಲ್ಕಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿವಾದಾಂಶಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಡುವಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಿವಿಲ್ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆಯ XIVನೇ ಕ್ರಮಾದೇಶದ 2ನೇ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಅಧಿನಿಯಮದ 11ನೇ ಪ್ರಕರಣಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ, ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಮತ್ತು ಸಂದಾಯ ಮಾಡಬೇಕಾದ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಶುಲ್ಕಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಉದ್ಭವಿಸುವ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕ್ಲೇಮಿನ ಗುಣಾರ್ಹತೆಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರತಿವಾದಿಗೆ ಪ್ರತಿಕೂಲವಾಗುವ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ದಾಖಲಿಸುವ ಮುಂಚೆ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಿ ನಿರ್ಣಯಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಅಂಶವನ್ನು 11ನೇ ಪ್ರಕರಣದ (2), (3) ಮತ್ತು (5)ನೇ ಉಪ-ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ದೃಢಪಡಿಸಿ, ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಸ್ಥಿರೀಕರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಶಾಸಕಾಂಗದ ಉದ್ದೇಶ ಸುಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಮೇಲ್ಕಂಡ ಉಪಬಂಧಗಳಲ್ಲಿ ಪದೇ ಪದೇ ಬಳಸಿದ

‘ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು’ ಎಂಬ ಪದಗಳು ಈ ಉಪಬಂಧವು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತವೆ. ಸದರಿ ವಿವಾದಾಂಶವನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸುವ ಸಂಬಂಧ ಯಾವುದೇ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ದಾಖಲಿಸಬೇಕೇ ಅಥವಾ ಬೇಡವೇ ಎಂಬುದು ಅಮುಖ್ಯವಾದುದಾಗಿದೆ. ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಶುಲ್ಕಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಅಥವಾ ಕಾನೂನು ಮತ್ತು ಸಂಗತಿಯ ಮಿಶ್ರ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಅಥವಾ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸಂಗತಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಎಂಬುದೂ ಕೂಡ ಅಷ್ಟೇ ಅಮುಖ್ಯವಾದುದು, ದಾವೆಯನ್ನು ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಸಂದಾಯ ಮಾಡಿರುವ ಶುಲ್ಕ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬ ವಾದವನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡಾಗ, ಆ ಕೂಡಲೇ ಅಂಥ ವಾದಗಳಿಂದ ಉದ್ಭವಿಸಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕ್ಲೇಮಿನ ಗುಣಾರ್ಹತೆಗಳ ಮೇಲೆ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ದಾಖಲಿಸುವ ಮುಂಚೆ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಿ ನಿರ್ಣಯಿಸತಕ್ಕದ್ದು.

16. ನಮ್ಮ ಈ ನಿಲುವು ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಮತ್ತು ಈ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ನಿರ್ಣಯಿಸಿದ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಮೊಕದ್ದಮೆಗಳಿಂದ ಆಧಾರಿತವಾಗಿದೆ. **ರತ್ನವರ್ಮರಾಜ -ವಿರುದ್ಧ- ಶ್ರೀಮತಿ ವಿಮಲ, ಎಐಆರ್ 1961 ಎಸ್‌ಸಿ 1299** ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಶುಲ್ಕಗಳ ಅಧಿನಿಯಮದ ಬಗ್ಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತಾ, ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಶುಲ್ಕಗಳ ಅಧಿನಿಯಮವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕಾಗಿ ರಾಜಸ್ವವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಲು ಅಧಿನಿಯಮಿಸಲಾಗಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಅಧಿವಿಚಾರಣೆಯ ಕ್ರಮವನ್ನು ಅಡ್ಡಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ವಿರೋಧಿ ಪಕ್ಷಕಾರನಿಗೆ ರಕ್ಷಣಾ ಆಯುಧವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕಲ್ಲವೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದೆ. ವಾದ ಪತ್ರದ ಮೇಲೆ ಸೂಕ್ತ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಶುಲ್ಕವನ್ನು ಸಂದಾಯ ಮಾಡಲಾಗಿದೆಯೇ

ಎಂಬುದು ವಾದಿ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದ ನಡುವಿನ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿದೆ. ಸಂದಾಯ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಸೂಕ್ತ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಶುಲ್ಕದ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಎತ್ತುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನ್ಯಾಯಯುತವಾದ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಮಾಡಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ನೆರವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಆ ಪ್ರಕರಣವೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಯನ್ನು ಸಶಕ್ತಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ದಾವೆಯ ವಸ್ತು ವಿಷಯವನ್ನು ಅಥವಾ ಇತರ ವ್ಯವಹರಣೆಯನ್ನು ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಮಾಡಲಾಗಿದೆಯೇ ಅಥವಾ ಸೂಕ್ತ ಶುಲ್ಕವನ್ನು ಸಂದಾಯ ಮಾಡಲಾಗಿದೆಯೇ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸುವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ತಾನು ಸೂಕ್ತವೆಂದು ಭಾವಿಸುವಂಥ ವಿಚಾರಣೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿ, ಅಗತ್ಯವಿರಬಹುದಾದಂಥ ಸ್ಥಳೀಯ ಅಥವಾ ಇತರ ತನಿಖೆಯನ್ನು ಮಾಡುವಂತೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಮೇಲೆ ವರದಿಯನ್ನು ನೀಡುವಂತೆ ಇತರ ಯಾರೇ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ನಿರ್ದೇಶಿಸಿ ಆತನಿಗೆ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು ಅಧಿನಿಯಮವು ಉಪಬಂಧಿಸುತ್ತದೆ. ವ್ಯಾಜ್ಯಕಾರನಿಂದ ಬರಬೇಕಾದ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಶುಲ್ಕವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಶಾಸಕಾಂಗಕ್ಕಿರುವ ಕಾಳಜಿಯು ಅಧಿನಿಯಮದ ಅಧ್ಯಾಯ-III ರಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಲಾದ ವಿವರವಾದ ಉಪಬಂಧಗಳಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.”

ಮೇಲೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾದ ತೀರ್ಮಾನಗಳ ಪೈಕಿ ಕೆಲವು ತೀರ್ಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಸಂಗಿಕವಾಗಿ ಕರ್ನಾಟಕ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಶುಲ್ಕಗಳು ಮತ್ತು ದಾವೆಗಳ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಅಧಿನಿಯಮವನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದರೂ, ಆ ತೀರ್ಮಾನಗಳನ್ನು ಸದರಿ ಅಧಿನಿಯಮದ 11ನೇ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಪರಾಮರ್ಶಿಸದೆ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಇನ್ನಿತರ ತೀರ್ಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಆ ವಿಷಯವನ್ನೇ ಹೋಲುವ ಯಾವುದೇ ಸಂವಾದಿ ಉಪಬಂಧವನ್ನೂ ಕೂಡ ಪರಾಮರ್ಶಿಸಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ, ಪಾಲುದಾರಿಕೆ ದಾವೆಯ ಸಕ್ಷಮವಾದುದಾಗಿತ್ತೇ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆಯೂ ವಿವಾದ ಇದ್ದಾಗ, ಅದೇ ದಾವೆಯ ಸ್ವತ್ತುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಉಯಿಲಿನ ಅಡಿಯಲ್ಲಿನ ಫಲಾನುಭವಿಗಳ ಕಡೆಯಿಂದ ಅವರ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸಿದ ಬಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸಲು ವಿಫಲತೆಯುಂಟಾಗಿರುವುದರ ಪರಿಣಾಮ ಮತ್ತು ಕಾರಣವನ್ನು ಕುರಿತ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಅವಲಂಬಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದು ಅವರ ಪರವಾಗಿ ಮಾಡಿದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಗೊಳಿಸುವ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆಯೇ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಮೊದಲನೇ ಹಂತವಾಗಿ ವಾದಿಯ ಪರವಾಗಿ ಯಾವ ವಾದ ಮಂಡನೆ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಆಗ ಮಾತ್ರವೇ ಮರಣ ಶಾಸನ ದಾನಗಳು ಶೂನ್ಯವಾಗಿವೆ ಎಂದು (ಇಲ್ಲಿ ಹಾಗೇನೂ ಇಲ್ಲ) ಹೇಳಬಹುದಾಗಿದ್ದು, ಉಯಿಲಿನ ವಸ್ತು ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟ ಮತ್ತು 1 ಮತ್ತು 2ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳಿಗೆ ಮರಣ ಶಾಸನ ದಾನವಾಗಿ ನೀಡಿದ ಎಲ್ಲಾ ಸ್ವತ್ತುಗಳು, ಮರಣ ಶಾಸನ ಕರ್ತನ 1ನೇ ವರ್ಗದ ವಾರಸುದಾರರು ಮರಣಶಾಸನ ರಹಿತ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಗಳೆಂಬಂತೆ ಅವರ ನಡುವೆ ಪಾಲುದಾರಿಕೆಗೆ ಲಭ್ಯವಿರತಕ್ಕದ್ದು. ಮೇಲ್ಕಂಡ ವಿವಾದವನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಪ್ರಮಾಣದ ಅಧಿವಿಚಾರಣೆ ಇಲ್ಲದೆ ಪರಿಹರಿಸಲಾಗದು ಎಂಬುದನ್ನೂ ಕೂಡ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ದಾವೆಯನ್ನು ಪಾಲುದಾರಿಕೆಯ ಮತ್ತು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸ್ವಾಧೀನದ ದಾವೆಯೆಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗಿದ್ದು, ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಶುಲ್ಕವನ್ನು ಕರ್ನಾಟಕ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಶುಲ್ಕಗಳು ಮತ್ತು ದಾವೆಯ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಅಧಿನಿಯಮದ 35(2)ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಮೇರೆಗಿನ ದಾವೆಯ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನದ ಮೇಲೆ ಸಂದಾಯ ಮಾಡಲಾಗಿದೆಯೆಂಬ ಅಧೀನ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ನಿರ್ಣಾಯಕವಾದುದೆಂದು ಹೇಳಲಾಗದು.

ವಾದಪತ್ರವನ್ನು ಸಹಜವಾಗಿ ಓದುತ್ತಾ ದಾವೆಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ, ಪಾಲುದಾರಿಕೆಗೆ ಕೋರಿದ ಸ್ವತ್ತುಗಳು ವಾದಿಯ ತಂದೆಯ ಸ್ವಯಾರ್ಜಿತ ಸ್ವತ್ತುಗಳೆಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅವು ದಿನಾಂಕ 11.12.1972ರ ಉಯಿಲಿನ ವಸ್ತು ವಿಷಯವಾಗಿವೆಯೆಂಬುದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯು 1975ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಮರಣ ಹೊಂದಿದ್ದರು. ವಾದಿಯ ಪ್ರಕಾರ, ಆಕೆಯು ದಿನಾಂಕ

19.1982ರ ನೋಂದಣಿ ಪತ್ರವನ್ನು ಬರೆದುಕೊಟ್ಟು ಬ್ರುಂಟನ್ ರಸ್ತೆಯ ಸ್ವತ್ತುಗಳಲ್ಲಿನ ತನ್ನ ಹಕ್ಕನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ. ಹಾಗಾಗಿ, ಸದರಿ ದಿನಾಂಕದಿಂದ ಆಕೆಗೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವತ್ತನ್ನು ಖರೀದಿಸಿ ಕೊಡುವ 1 ಮತ್ತು 2ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳ ಮೇಲಿರುವ ಬಾಧ್ಯತೆಯು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದ್ದು, ಆ ಸಂಬಂಧ 1993ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಆಕೆಯು ದಾವೆಯನ್ನು ಹೂಡುವವರೆಗೂ ಅವರು ಬಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಪಾಲಿಸಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ, ವಾದಪತ್ರವನ್ನು ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಓದಿದರೆ, ಉಯಿಲಿನ ಮೇರೆಗಿನ ಏರ್ಪಾಟುಗಳು ಸಿಂಧುವಾಗಿ ಉಳಿಯದೆ, ಉಯಿಲಿನ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ 1 ಮತ್ತು 2ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳಿಗೆ ಮರಣಶಾಸನವಾಗಿ ದೊರೆತ ಸ್ವತ್ತುಗಳನ್ನು ಅವರು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಲಿದ್ದು, ಮರಣಶಾಸನ ರಹಿತ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರದ ಮೂಲಕ ಪಾಲುವುದು ಬರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ವಾದಿಯು ಮರಣ ಶಾಸನ ಕರ್ತನ ಸ್ವತ್ತಿನಲ್ಲಿನ ತನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಹಕ್ಕುಳ್ಳವಳಾಗುತ್ತಾಳೆ ಎಂಬ ವಾದವನ್ನು ವಾದಿಯು ಮಂಡಿಸಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ವಾದಿಯು ಉಯಿಲು ಅಪ್ರಸ್ತುತಗೊಂಡಿದೆಯೆಂದು ಕ್ಲೇಮು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದೇ ಹೊರತು ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಪಾಲುದಾರಿಕೆಯನ್ನು ಕೋರುತ್ತಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಮೊದಲಿಗೆ ಉಯಿಲಿನ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಮರಣ ಶಾಸನಕರ್ತನಿಗೆ ಇರುವ ನೈಜ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಹಾಗೂ ಉಯಿಲಿನ ಮೇರೆಗೆ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಷರತ್ತುಬದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೋ ಆ ರೀತಿಯನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸದೆ, ಉಯಿಲು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಮುಂದುವರಿಯುವುದು ಮತ್ತು ವಾದಿಯು ಯಾವ ನ್ಯಾಯ ಪರಿಹಾರಕ್ಕೆ ಹಕ್ಕುಳ್ಳವನಾಗಿರುವನೋ ಆ ನ್ಯಾಯ ಪರಿಹಾರಕ್ಕೆ ಅವನು ಹಕ್ಕುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸುವುದು ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಅಸಮಂಜಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ವಾದಿಯ ಕೋರಿಕೆಯಂತೆ 1 ಮತ್ತು 2ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ಉಯಿಲಿನ ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ, 1 ಮತ್ತು 2ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳ ಹೆಸರಿಗೆ ನೀಡಿರುವ ಮರಣ ಶಾಸನ ದಾನಗಳನ್ನು ಅವರು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸುವ ಸಂದರ್ಭವೇ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಸದರಿ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳಿಗೆ ಮೇಲೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾದ ಬಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಪಾಲಿಸುವಂತೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸುವ ಸಂಭವ ಬರುತ್ತದೆ, ಆ ನಂತರವೂ ಅವರು ಅದಕ್ಕೆ ತಪ್ಪಿದಲ್ಲಿ ಅವರ ಹೆಸರಿಗೆ ನೀಡಿರುವ ಮರಣ ಶಾಸನ ದಾನವನ್ನು ಅವರು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಅಪಾಯಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಾರೆ. ಇದೂ ಕೂಡ, ಆ ಮರಣ ಶಾಸನ ದಾನವು ಭಾರತೀಯ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರ ಅಧಿನಿಯಮ, 1925ರ

122ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಿದಂತಹ ಮರಣಶಾಸನ ದಾನವಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಅಂತಿಮ ವಾದವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ ನಂತರವೇ ಆಗುವಂತಹದಾಗಿದೆ. ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಸದರಿ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು 5ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಊಟ ಸ್ವತ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಇರುವ ಸಾಲವನ್ನು ತೀರಿಸಿ, ವಾದಿಯು ತನ್ನ ಸಹೋದರಿಯರಿಗೆ ಬ್ರುಂಟನ್ ರಸ್ತೆಯ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಮೇಲಿನ ತನ್ನ ಹಕ್ಕನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಿರುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಫಲವಾಗಿ ಆಕೆಗೆ ಸದರಿ ಸ್ವತ್ತನ್ನು ವರ್ಗಾಯಿಸಲು ಉಯಿಲಿನ ನಿಬಂಧನೆಗಳಿಗೆ ಪರ್ಯಾಯವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿತ್ತು ಎಂಬುದು ಸದರಿ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳ ಪ್ರತಿವಾದವಾಗಿತ್ತು.

1 ಮತ್ತು 2ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ಮಂಡಿಸಿದ ಆ ಪ್ರತಿವಾದವನ್ನು ಅಧಿವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ನಿರಾಕರಿಸಿದಾಗ, ಪ್ರಥಮತಃ ಉಯಿಲಿನ ಮೇರೆಗೆ ಮತ್ತು ಅದರ ನಿಬಂಧನೆಗಳನುಸಾರ ವಹಿಸಲಾದ ಬಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಪಾಲಿಸುವಂತೆ 1 ಮತ್ತು 2ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳನ್ನು ಒತ್ತಾಯಿಸುವ ಸಮರ್ಥನೀಯತೆಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸದೆ, ಮರಣಶಾಸನಕರ್ತನ ನೈಜ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಮತ್ತು 1 ಮತ್ತು 2ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳ ಪರವಾಗಿ ಮರಣ ಶಾಸನಕರ್ತನು ಮರಣಶಾಸನದಾನವಾಗಿ ನೀಡಿದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಂಪದದ ಪಾಲನ್ನು ಕ್ಲೇಮು ಮಾಡುವ ವಾದಿಯ ಸಮರ್ಥನೀಯತೆಯನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸುವುದು ಅಧಿವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಅತ್ಯಗತ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ವಾದಿಯ ಪರವಾಗಿ ಹೊರಿಸಿದ ಬಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಪಾಲಿಸಲು ಅಥವಾ ಆಕೆಗೆ ಉಯಿಲಿನ ಮೂಲಕ ನೀಡಿದ ಸ್ವತ್ತನ್ನು ಖರೀದಿಸಿಕೊಡಲು 1 ಮತ್ತು 2ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ವಿಫಲರಾಗಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ತೋರ್ಪಡಿಸುವ ವಾದಿಯನ್ನು ಉಯಿಲಿನ ಪ್ರಯೋಜನದಿಂದ ಕಡೆಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಸ್ವತಃ ಸಿದ್ಧ ಎಂದರೆ ಹೇಗೋ ಹಾಗೆ, ದಾವಾ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಪಾಲುದಾರಿಕೆಗಾಗಿ ಮಾಡಿರುವ ವಾದಿಯ ಕ್ಲೇಮನ್ನು ಅಧಿವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಒಪ್ಪಿರುವಲ್ಲಿ ಅಧಿವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಸಮರ್ಥನೀಯವಾಗಿಲ್ಲ.

ಕಾಲಪರಿಮಿತಿ ಅಧಿನಿಯಮ, 1963ರ ಅನುಸೂಚಿಯ 106ನೇ ಅನುಚ್ಛೇದದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಿದ ದಾವಾ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ:

ದಾವೆಯ ಸ್ವರೂಪ	ಕಾಲಪರಿಮಿತ ಅವಧಿ	ಯಾವ ಅವಧಿಯಿಂದ ಕಾಲ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ
106. ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ ಅಥವಾ ಆಡಳಿತಗಾರ ಅಥವಾ ಸಂಪದವನ್ನು ಹಂಚಿಕೆ ಮಾಡುವ ಕರ್ತವ್ಯದ ಕಾನೂನಾತ್ಮಕ ಪ್ರಭಾರ ಹೊಂದಿರುವ ಯಾರೇ ಇತರ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ವಿರುದ್ಧ ಮರಣಶಾಸನ ಸ್ವತ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಅಥವಾ ಮರಣ ಶಾಸನ ಕರ್ತನ ಶೇಷ ಮರಣ ಶಾಸನ ದಾನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಅಥವಾ ಮರಣಶಾಸನ ರಹಿತ ಸ್ವತ್ತಿನ ಹಂಚಿಕೆಯಾಗಬೇಕಾದ ಪಾಲಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ದಾವೆ.	12 ವರ್ಷಗಳು	ಮರಣಶಾಸನ ಸ್ವತ್ತು ಅಥವಾ ಪಾಲನ್ನು ಸಂದಾಯ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಅಥವಾ ವಿಲೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಾಗ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ.

ವಾದಿಯು ದಾವೆಯನ್ನು ಮರಣಶಾಸನಕರ್ತನು ನೀಡಿದ ಮರಣ ಶಾಸನ ಸ್ವತ್ತು ದೊರೆಯಲು ವಿಫಲವಾಗಿರುವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಬ್ರುಂಟನ್ ರಸ್ತೆಯ ಸ್ವತ್ತುಗಳಲ್ಲಿನ ತನ್ನ ಹಕ್ಕನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಆಕೆಗೆ ಸ್ವತ್ತನ್ನು ಖರೀದಿಸಿಕೊಡುವ ತಮ್ಮ ಬಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು 1 ಮತ್ತು 2ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ಪಾಲಿಸಲು ವಿಫಲವಾಗಿರುವುದರ ಮೇಲೆ ಆಧಾರವಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸಿದ್ದು, ವಾದಿಯ ದಾವೆಯು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಮರಣ ಶಾಸನ ಸ್ವತ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದೇ ಆಗಿದೆ. ಆ ದಾವೆಯ ವ್ಯಾಜ್ಯ ಕಾರಣವು ಆಕೆಯು ದಿನಾಂಕ 1.9.1982ರ ಪತ್ರದ ಅನುಸಾರ ತನ್ನ ಸಹೋದರಿಯರಿಗೆ ತನ್ನ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟ ಪತ್ರವನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಉದ್ಭವವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ,

1993ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಹೂಡಿದ ದಾವೆಯು ಆ ದಿನಾಂಕದಿಂದ 12 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಮಿತಿಯೊಳಗೇ ಇದೆ. ದಾವೆಗೆ ದಾವಾ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಪಾಲುದಾರಿಕೆಗೆ ಅಥವಾ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ದಾವೆಯೆಂಬ ತಪ್ಪು ಲೇಬಲನ್ನು ಹಚ್ಚಲಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲದೇ, 1 ಮತ್ತು 2ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಗಳ ಪ್ರತಿವಾದವು ತಿರಸ್ಕೃತವಾಗಿರುವ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಅವರು ಬಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ವಿಫಲರಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಲಾಗಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ಉಯಿಲಿನ ನಿಬಂಧನೆಗಳನುಸಾರ ವಾದಿಯು ಹಕ್ಕುಳ್ಳವಳಾಗಿರುವ ಪರಿಹಾರಕ್ಕೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಡಿಕ್ರಿ ಮಾಡಿದ್ದರೆ 1 ಮತ್ತು 2ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳಿಗೆ ಮರಣ ಶಾಸನ ದಾನವಾಗಿ ಬಂದ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಯಾವುದೇ ಅಂಥ ಕ್ಲೇಮನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಸಹ ವಾದಿಯು ಹಕ್ಕುಳ್ಳವಳಾಗಬಹುದು.

ಉಯಿಲಿನ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ವಹಿಸಲಾದ ಬಾಧ್ಯತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು 1 ಮತ್ತು 2ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳ ಪರವಾಗಿ ದೊರೆತ ಮರಣಶಾಸನ ದಾನವು ಶೂನ್ಯವಾಗಿದೆಯೆಂಬ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಕೂಡಲೇ ಮುಂದುವರಿಯುವುದಕ್ಕೆ 1 ಮತ್ತು 2ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳ ಕಡೆಯಿಂದ ಆ ಬಾಧ್ಯತೆಯು ವಿಫಲವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಭಾರತೀಯ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರ ಅಧಿನಿಯಮ, 1925ರ 122ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಅರ್ಥವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಪರಿಭಾಷಿಸಬಹುದು ಎಂದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುವುದು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ನ್ಯಾಯಯುತವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಪರಿಗಣನೆಗಾಗಿ ಇರುವ ಮೂರನೆಯ ಅಂಶದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅದೂ ಕೂಡ ಇಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ತವಾದುದಾಗುತ್ತದೆ. ಊಟ ಸ್ವತ್ತು 5ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಯ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸ್ವತ್ತಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ವಾದಿಯ ಹಾಗೂ 3 ರಿಂದ 5ರ ವರೆಗಿನ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳ ವಾದವಾಗಿದ್ದು, ಆ ವಾದವನ್ನು ಅಧಿವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದಿದೆ. ಅಂತೆಯೇ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಬ್ರುಂಟನ್ ರಸ್ತೆಯ 12 ಮತ್ತು 13ನೇ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಸ್ವತ್ತುಗಳೂ ಕೂಡ 5ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಯ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸ್ವತ್ತುಗಳಾಗಿದ್ದು, ಅವುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಉಯಿಲಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಲು ಉಯಿಲುುದಾರನಿಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ, 12 ಮತ್ತು 13ನೇ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಸ್ವತ್ತುಗಳು 5ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಯ ಸ್ವತ್ತುಗಳಾಗಿದ್ದು, ಅದನ್ನೇ ಆಕೆಯು ವಾದಿಗೆ ಮತ್ತು 3 ಮತ್ತು

4ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರದತ್ತಗೊಳಿಸಿದ್ದರೆ, ವಾದಿಯು ಬ್ರೂಂಟನ್ ರಸ್ತೆಯ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಮೇಲಿನ ತನ್ನ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಿರುವ ಬಲದಿಂದ 1 ಮತ್ತು 2ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ಯಾವುದೇ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಪಡೆದಿರುವ ಸೂಚನೆ ಇಲ್ಲದಿರುವಾಗ, ಬ್ರೂಂಟನ್ ರಸ್ತೆಯ ಸ್ವತ್ತುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ವಾದಿಯು ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿ 1 ಮತ್ತು 2ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳ ಮೇಲೆ ವಿಧಿಸಿರುವ ಬಾಧ್ಯತೆಯು ಉಯಿಲುದಾರನು ಅವರ ಮೇಲೆ ಖಾಸಗಿಯಾಗಿ ವಹಿಸಿದ ಬಾಧ್ಯತೆ ಮಾತ್ರವೇ ಆಗಿದೆ ಎಂಬುದು ವಿವರಿಸಲಾಗದಂತಹದ್ದಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳಿಂದ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಯೋಜನದ ಬಗ್ಗೆ ಪರಸ್ಪರ ಯಾವುದೇ ಕೊಡು ಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಇಲ್ಲದಿರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಅವರ ಹೆಸರಿಗೆ ಬಂದ ಮರಣ ಶಾಸನ ದಾನಗಳನ್ನು ಆ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಅದನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಲಾಗದು. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸಂದರ್ಭ ಹೀಗಿರುವಾಗ, ಮೇಲೆ ತಿಳಿಸಿದಂತಹ ಬಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು 1 ಮತ್ತು 2ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ಪಾಲಿಸಲು ವಿಫಲರಾದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವರ ಪರವಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮರಣ ಶಾಸನ ದಾನವು ವಿಫಲತೆ ಹೊಂದುತ್ತದೆ ಎಂದು ಉಯಿಲುದಾರನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಘೋಷಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದಿರುವಾಗ, ಆ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಅವರು ಮರಣ ಶಾಸನ ಸ್ವತ್ತುಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗದು.

ಪರಿಗಣನೆಗಾಗಿ ಉದ್ಭವಿಸುವ ಮುಂದಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇನೆಂದರೆ, ದಾವಾ ಸ್ವತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಲುದಾರಿಕೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸ್ವಾಧೀನವನ್ನು ಕೋರಲು ವಾದಿಯು ಹಕ್ಕುಳ್ಳವಳಲ್ಲ ಎಂದಾದರೆ, ನಂತರ ಆಕೆಯು ಹಕ್ಕುಳ್ಳ ಸೂಕ್ತ ಪರಿಹಾರ ಯಾವುದು ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತದೆ. 1 ಮತ್ತು 2ನೇ ಎದುರುದಾರರಿಗೆ ವಹಿಸಲಾದ ಬಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಪಾಲಿಸಲು ಅವರ ಕಡೆಯಿಂದ ವಿಫಲತೆಯುಂಟಾಗಿದೆಯೆಂದು ಭಾವಿಸಿದರೆ, ಘಟನೆಗಳ ಸರಣಿಯ ವಾಸ್ತವಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯು ಉಯಿಲಿನ ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ವ್ಯತ್ಯಸ್ತಗೊಳಿಸಿಯಾದರೂ ವಿಷಯವನ್ನು ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಇತ್ಯರ್ಥಗೊಳಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿತ್ತು ಎಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಿದ್ದು, ಆ ಮೂಲಕ ವಾದಿಗೆ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವತ್ತನ್ನು ಖರೀದಿಸಿಕೊಡುವ ಬದಲಾಗಿ, 5ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಯು ಹೊಂದಿದ್ದ ಊಟ ಸ್ವತ್ತನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು

ಆಕೆಯು ಒಪ್ಪಿದ್ದಳು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಬ್ರೂಂಟನ್ ರಸ್ತೆಯ ಸ್ವತ್ತುಗಳಲ್ಲಿನ ತನ್ನ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಸಹೋದರಿಯರಿಗೆ ಆಕೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಿರುವ ಅವಧಿಯ ಸಾಂದರ್ಭಿಕತೆಯೂ ಕೂಡ ಪುಷ್ಟೀಕರಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಮೇಲ್ಕಂಡ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ಸಾಕ್ಷೀಕರಿಸುವ ದಸ್ತಾವೇಜುಗಳ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯ ವಾದಿಯ ಪರವಾಗಿ ಪೂರ್ವಾಧಿಕಾರವಾದ ವರ್ಗಾವಣೆಯ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಊಟಿ ಸ್ವತ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸಾಲವನ್ನು ತೀರಿಸುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ 1 ಮತ್ತು 2ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳ ಸಹಭಾಗಿತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ಮೌನ ತಾಳಿರುವುದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ದುರದೃಷ್ಟಕರ. ದಸ್ತಾವೇಜಿನ ಕರಡನ್ನು ಒರಟುಒರಟಾಗಿ ಮತ್ತು ದುರ್ಬಲವಾಗಿ ತಯಾರಿಸಲಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದಾದರೂ ಕೂಡ, ಅದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ 1 ಮತ್ತು 2ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳಿಗೆ ಹಾನಿಕರವಾಗಿ ಮತ್ತು ಅವರ ದೌರ್ಭಾಗ್ಯವೆಂಬಂತೆ ವ್ಯವಹಾರಗಳ ನೈಜ ಸ್ವರೂಪ ಮತ್ತು ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಪ್ರತಿಫಲಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ 1 ಮತ್ತು 2ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳ ಸಹಭಾಗಿತ್ವಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಯಾವುದೇ ಉಲ್ಲೇಖ ಇಲ್ಲದಿರುವಿಕೆಯೂ ಅದನ್ನೇ ಅರ್ಥೈಸುತ್ತದೆ. ಅಥವಾ 1 ಮತ್ತು 2ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳ ಸಹಭಾಗಿತ್ವಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಉಲ್ಲೇಖ ಮಾಡದಿರುವಿಕೆಯೂ ಕೂಡ ಅವರದೇ ಆದ ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ಅವರ ಕೋರಿಕೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಅದು ಹಾಗೆ ಸಂಭವಿಸಿರಲೂಬಹುದು. ಉಯಿಲಿನ ಮೇರೆಗಿನ ಅವರ ಬಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿಯೂ ಪಾಲಿಸಿಲ್ಲವೆಂಬ ಆಧಾರದ ಮೇಲಿನ ವ್ಯವಹಾರಣೆಯು ಏನೇ ಇರಲಿ, ವಾದಿಯು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಯಾವ ಸೂಕ್ತ ಪರಿಹಾರಕ್ಕೆ ಹಕ್ಕುಳ್ಳವಳೋ ಅದನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸುವುದು ಅತ್ಯವಶ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಮೇಲ್ಕಂಡ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ, ವಾದಿಯು ಹಕ್ಕುಳ್ಳ ಸೂಕ್ತ ಪರಿಹಾರವೇನೆಂದರೆ, ಬ್ರೂಂಟನ್ ರಸ್ತೆಯ ಸ್ವತ್ತುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ತನ್ನ ಹಕ್ಕನ್ನು ವಾದಿಯು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ 1 ಲಕ್ಷ ರೂ. ಮೌಲ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆಯಲ್ಲದ ಸ್ವತ್ತನ್ನು ಖರೀದಿಸಿಕೊಡಲು 1 ಮತ್ತು 2ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸಿದ ಬಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಇದು 1972ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಘೋಷಿಸಿದ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದ್ದು, ವಾದಿಯು ಆ ಸ್ವತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿದ್ದ ಹಿತಾಸಕ್ತಿ ಅಥವಾ ಪಾಲು ಉಯಿಲಿನ ದಿನಾಂಕದಂದು ಸುಮಾರು 1 ಲಕ್ಷ

ರೂ.ಮೌಲ್ಯವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಉಯಿಲುಕರ್ತನ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಭಾವನೆಯಾಗಿತ್ತು. ಈಗಾಗಲೇ ಮೇಲೆ ಗಮನಿಸಿರುವಂತೆ, ಕಾಲ ಪರಿಮಿತಿ ಅಧಿನಿಯಮ, 1963ರ ಅನುಸೂಚಿಯ 106ನೇ ಅನುಚ್ಛೇದದ ನಿಬಂಧನೆಗಳನುಸಾರ ವ್ಯಾಜ್ಯ ಕಾರಣದ ದಿನಾಂಕದಿಂದ 12 ವರ್ಷಗಳೊಳಗೆ ದಾವೆಯನ್ನು ಹೂಡುವ ತನ್ನ ಹಕ್ಕಿನ ಪರಿಮಿತಿಯಲ್ಲೇ ವಾದಿಯಿದ್ದಳು. 1993ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಆಕೆಯು ಅದನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಳು. ವಾದಪತ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ತಿಳಿಸಿರುವಂತೆ, ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಬ್ರುಟನ್ ರಸ್ತೆಯ 12 ಮತ್ತು 13ನೇ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿನ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಮೌಲ್ಯವು ದಾವೆಯ ದಿನಾಂಕದಂದು 2 ಕೋಟಿ ರೂ.ಗಳ ಮೌಲ್ಯವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿದೆ ಎಂದು ವಾದಿಯೂ ಕೂಡ ಹೇಳಿದ್ದಾಳೆ. ಅದನ್ನು 1 ಮತ್ತು 2ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ತಮ್ಮ ಲಿಖಿತ ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಗಳೆದಿಲ್ಲ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ದಾವೆಯ ದಿನಾಂಕದಂದು ಇದ್ದಂತೆ 2 ಕೋಟಿ ರೂ.ಗಳ ಮೂರನೇ ಒಂದರಷ್ಟು ಮೌಲ್ಯದ ಸ್ವತ್ತನ್ನು ಖರೀದಿಸಿಕೊಡಲು ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ಸಮ್ಮತಿಸಿದ್ದರೆಂದು ವಾದಿಯು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ್ದಳು. ಸ್ವತ್ತು ಇರುವ ಸ್ಥಳ ಮತ್ತು ಸ್ವರೂಪವನ್ನಾಧರಿಸಿ ಆ ಸ್ವತ್ತಿನ ಮೌಲ್ಯದಲ್ಲಾಗಿರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ದಾವೆಯ ದಿನಾಂಕದಂದು ವಾದಿಯು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಸುಮಾರು 70 ಲಕ್ಷ ರೂ. ಮೌಲ್ಯದ ಸ್ವತ್ತಿಗೆ ಹಕ್ಕುಳ್ಳವಳಾಗಿದ್ದಳು ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ವಾದಿಯು ಆಕೆಯ ಇಚ್ಛಾನುಸಾರ ಸ್ವತ್ತನ್ನು ಖರೀದಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಇನ್ನಾವುದಾದರೂ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಕೆಯು ಹಣವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಕೆಗೆ 70 ಲಕ್ಷ ರೂ. ಹಣವನ್ನು ಸಂದಾಯ ಮಾಡುವಂತೆ 1 ಮತ್ತು 2ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳಿಗೆ ನಿರ್ದೇಶನ ನೀಡುವುದು ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತ ಹಾಗೂ ಸೂಕ್ತವಾದುದಾಗುತ್ತದೆ. 5ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಯು ದಾವೆಯ ಇತ್ಯರ್ಥದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಮರಣ ಹೊಂದಿದ್ದು, ಜೀವನಾಂಶ ನೀಡಬೇಕೆನ್ನುವ ಆಕೆಯ ಕ್ಲೇಮನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಲಾಗಿದ್ದು, ಆಕೆ ಮತ್ತು 3 ಮತ್ತು 4ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ಯಾವುದೇ ಪರಿಹಾರಕ್ಕೆ ಹಕ್ಕುಳ್ಳವರಾಗಿಲ್ಲ.

ಮೇಲ್ಕಂಡ ನಿರ್ಣಯವು ವಾದಿಯು ಹೂಡಿದ ದಾವೆಯ ಮೇಲೆ, ಆ ದಾವೆಯನ್ನು ಪಾಲುದಾರಿಕೆ ದಾವೆಯೆಂದೇ ಅರ್ಥೈಸಲಾಗಿದ್ದರೂ, ದಾವೆಯು ಸಂದಾಯ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದ ನೈಜ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಶುಲ್ಕವನ್ನು ಕೂಡ ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಅದು ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿಯೂ ಕಾಲ ಪರಿಮಿತಿ ಅಧಿನಿಯಮ, 1963ರ ಅನುಸೂಚಿಯ

106ನೇ ಅನುಚ್ಛೇದದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಲಾದಂತೆ ಉಯಿಲಿನ ಜಾರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ದಾವೆಯೇ ಆಗಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ವಾದಿಯು ತಾನು ಹಕ್ಕುಳ್ಳ ಸ್ವತ್ತಿನ ಮೌಲ್ಯವಾಗಿರುವ 70 ಲಕ್ಷ ರೂ.ಗಳ ಮೇಲೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಶುಲ್ಕವನ್ನು ಭರಿಸಲು ಹೊಣೆಯಾಗಿರುತ್ತಾಳೆ. ತದನುಸಾರವಾಗಿ ಈ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು, ಕರ್ನಾಟಕ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಶುಲ್ಕಗಳು ಮತ್ತು ದಾವೆಗಳ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಅಧಿನಿಯಮದ 11(4)(ಎ) ಪ್ರಕರಣದ ಉಪಬಂಧಗಳ ಅನುಸಾರ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಶುಲ್ಕವನ್ನು ಸಂದಾಯ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿದೆ.

ಇನ್ನು ದಿವಂಗತ ಸುಬ್ರಮಣಿಯಂ ಅವರು ಹೊಂದಿದ್ದ ಮೆ|| ಎಂಎಸ್‌ಸಿ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್‌ಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ 1320 ಷೇರುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಾದಿಯ ಕ್ಲೇಮಿನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಸದರಿ ಷೇರುಗಳು ಕಂಪನಿ ಕಾನೂನು ಮಂಡಳಿಯ ಮುಂದೆ, ಒಂದೆಡೆ 1 ಮತ್ತು 2ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿ, ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ ವಾದಿ ಮತ್ತು 3 ರಿಂದ 5ರ ವರೆಗಿನ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ಇವರ ನಡುವೆ ರಾಜಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದರೂ ಕೂಡ, ಸದರಿ ಷೇರುಗಳನ್ನು 1 ಮತ್ತು 2ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸುಬ್ರಮಣಿಯಂ ಅವರ ಉಯಿಲಿನ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಮರಣ ಶಾಸನದಾನವಾಗಿ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಈ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಿರ್ಣಯದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಆ ಷೇರುಗಳ ಯಾವುದೇ ಭಾಗವನ್ನು ಕ್ಲೇಮು ಮಾಡಲು ವಾದಿಯು ಹಕ್ಕುಳ್ಳವಳಾಗಿಲ್ಲ.

ತತ್ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ, ಆರ್‌ಎಫ್‌ಎ 169/2009 ಮೇಲ್ಮನವಿಯನ್ನು ಭಾಗಶಃ ಪುರಸ್ಕರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರು ವಾದಿ - 1ನೇ ಎದುರುದಾರಳಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ವಾರಗಳ ಅವಧಿಯೊಳಗೆ 70 ಲಕ್ಷ ರೂ. ಮೊತ್ತವನ್ನು ಸಂದಾಯ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸುವಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಧೀನ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ತೀರ್ಪು ಮತ್ತು ಡಿಕ್ರಿಯನ್ನು ಮಾರ್ಪಾಟುಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ತಪ್ಪಿದಲ್ಲಿ ಸಂದಾಯ ಮಾಡಲು ತಪ್ಪಿದ ದಿನಾಂಕದಿಂದ ಸಂದಾಯ ಮಾಡುವ ದಿನಾಂಕದವರೆಗೆ ವಾರ್ಷಿಕ ಶೇ.10ರ ದರದಲ್ಲಿ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಆ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಸಂದಾಯ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಮತ್ತು

ಅದು 1 ಮತ್ತು 2ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳಿಗೆ ಅವರ ತಂದೆಯಿಂದ ಮರಣಶಾಸನದಾನವಾಗಿ ಬಂದಿರುವ ಸ್ವತ್ತುಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಜಾರಿಗೊಳ್ಳುವಂತಹದ್ದಾಗಿರ ತಕ್ಕದ್ದು. ಮೇಲೆ ನಿರ್ಧರಿಸಲಾದಂತೆ ವಾದಿಯು ಸಂದಾಯ ಮಾಡಬೇಕಾದ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಶುಲ್ಕವೂ ಒಳಗೊಂಡಂತೆ ದಾವೆಯ ವೆಚ್ಚಗಳನ್ನು ಅವರು ವಾದಿಗೆ ಸಂದಾಯ ಮಾಡಲು ಹೊಣೆಯಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದು. ವಾದಿಯ ವಿರುದ್ಧ ನಿರ್ಧರಿಸಲಾದಂತಹ ದರದಲ್ಲಿಯೇ ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರು ತಮ್ಮ ಮೇಲ್ಮನವಿಯ ಮೇಲೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಶುಲ್ಕವನ್ನು ಭರಿಸಲು ಒಪ್ಪಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ನಾಲ್ಕು ವಾರಗಳ ಅವಧಿಯೊಳಗೆ ಸಂದಾಯ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು.

ವಾದಿಯು ಮೇಲೆ ನಿರ್ಧರಿಸಲಾದಂತಹ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಶುಲ್ಕವನ್ನು ಈ ತೀರ್ಪಿನ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ದಿನಾಂಕದಿಂದ ಆರು ವಾರಗಳೊಳಗೆ ಸಂದಾಯ ಮಾಡಲು ಹೊಣೆಯಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

ಆರ್‌ಎಫ್‌ಎ: 324/2009 ಮೇಲ್ಮನವಿಯನ್ನು ವಜಾಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ.
